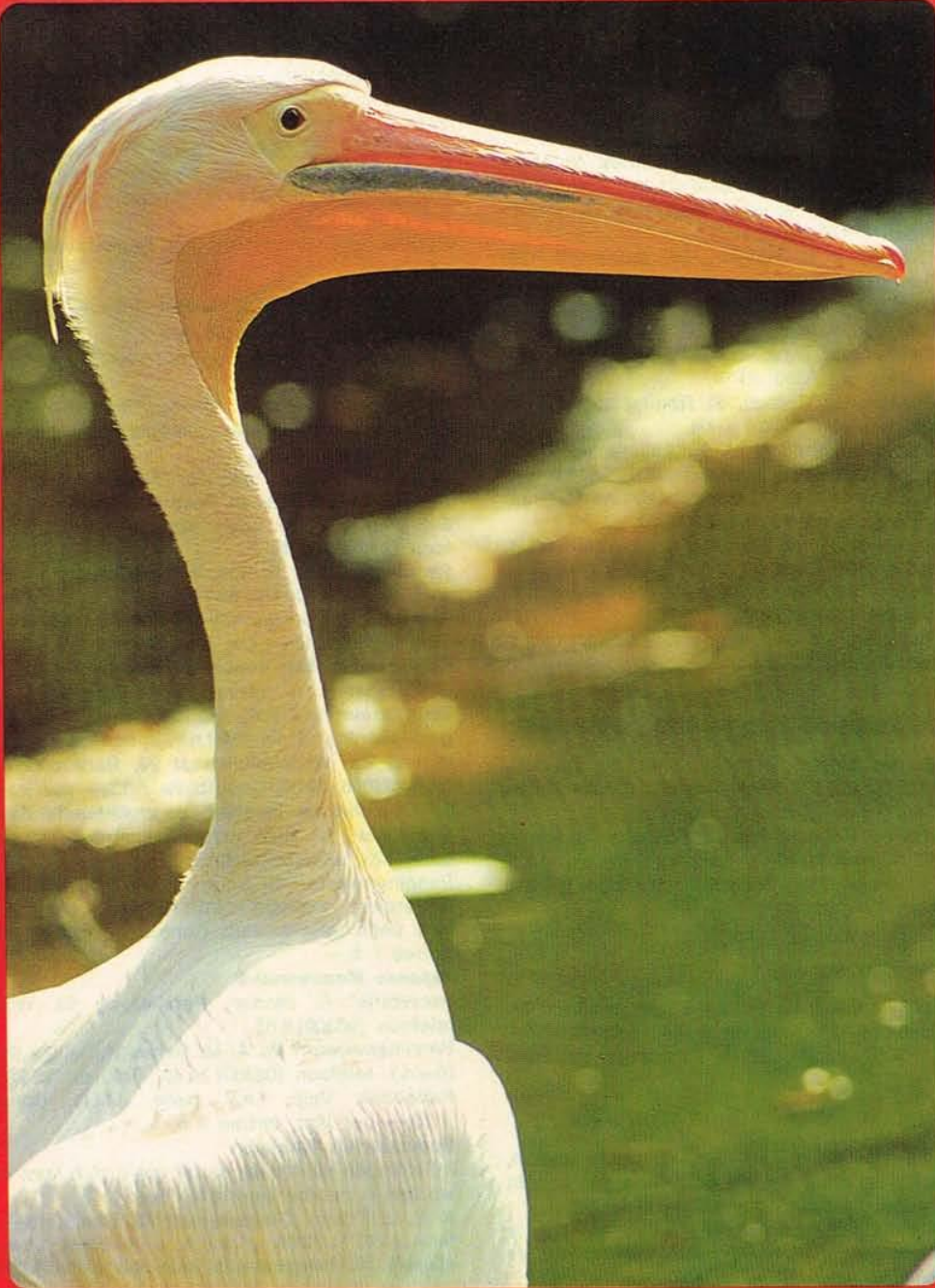

onze vogels

36e jaargang no. 11, november 1975

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

ssel

De

NBVV BOEKENSERVICE

Voor alle goede boeken op het gebied van UW hobby.

- AGAPORNISSEN EN ANDERE DWERGPAPEGAAIEN, Thijs Vriends. Een prima boek voor elke agapornidenkweker *f* 25,—
- BASTAARDVINKEN, K. Speicher *f* 7,25
- DE VOEDING VAN DE VOGELS, J. P. Holsheimer *f* 17,50
- DE VOLIERE, C. E. van Berkel
Alles over bouw, inrichting, beplanting etc. *f* 17,50
- DUIVEN IN DE VOLIERE, J. Nicolai *f* 7,25
- EXOTISCHE VOGELS IN KLEUR, Chr. Walraven *f* 13,50
- GEVEDERDE VRIENDEN IN BOS EN TUIN, Dr. O. Henze *f* 8,50
- HANDBOEK VAN DE GRASPARKIETLIEFHEDDER, G. A. Radtke *f* 24,50
- HANDLEIDING VOOR DE ZEBRAVINKKWEKER, W. Beckmann *f* 18,50
- HERKENNEN EN WAARNEMEN VAN DE VOGELS, Potrykus *f* 10,80
- KANARIERASSEN, K. Speicher *f* 7,25
- KANARIES, K. Speicher *f* 7,25
- KANARIES HOUDEN ALS LIEFHEDBERIJ, R. R. P. v. d. Mark *f* 12,50
- KLEURKANARIES KWEKEN KUNT U OOK, H. J. Veerkamp *f* 15,50
- KWARTELS EN FAZANTEN, A. Rutgers *f* 51,—
- ONZE GOUDVINK EN HAAR HYBRIDEN, J. Vermeulen
Hierin vindt u letterlijk alles over de Goudvink *f* 16,50
- PAPEGAAIEN, C. Af Enehjelm *f* 6,50
- PAPEGAAIENATLAS, 110 prachtige afbeeldingen in kleur met Nederlandse tekst *f* 25,—
- PARKIETEN, C. Af Enehjelm *f* 6,90
- THIEME'S VOGELBOEK, G. Steinbacher
Speciaal voor de houders van een gezelschapsvoliere *f* 24,50
- TROPISCHE VOGELS, H. Bechtel *f* 7,25
- VOGELS HOUDEN KUNT U OOK, R. R. P. v. d. Mark *f* 9,50
- VOGELNESTEN EN EIEREN, S. Hoehner *f* 17,50
- VOGELPRACHT IN NATUUR EN VOLIERE, Robiller
Een erg goed boek voor hen die zich voor alle vogels interesseren *f* 32,50
- VOGELS DIE MEN KENNEN MOET, G. Röhm *f* 7,25
- VOGELS DIE VRAGEN WORDEN OVERGESLAGEN, Jos v. Himbergen. Alles over de voeding in een populaire beschrijving *f* 17,50
- VOGELZIEKTEN, Raethel
Een onmisbaar boekje voor elke vogelliefhebber, slechts *f* 7,50
- WATERSLAGERS EN HARZERS, houden en kweken van, M. v. Woezik. Een onmisbaar werkje voor de zangkweker *f* 9,50
- WILDZANGVOGELS, R. R. P. van der Mark *f* 10,50
- KWEKEN VAN GRASPARKIETEN, W. Beckmann
Speciaal aanbevolen voor elke beginnende kweker, slechts *f* 6,50
- GIDS VOOR DE VOGELS VAN EUROPA, Bruun
Uitstekend determinatieboekje, zeer veel informatie *f* 16,50
- KWEKEN MET VOGELS, C. E. van Berkel **NIEUW!**
Het meest complete en unieke boek voor elke vogelliefhebber. Meer dan 80 kleur- en 100 zwart-wit foto's *f* 37,50
- DUIZEND VOGELS IN KLEUR, een **geweldig** boek *f* 79,50
- GRAMMOFOONPLAATJES MET LIED VAN DE HARZER EN WATERSLAGER, per stuk *f* 7,90
- ZAKBOEKJES VOOR DE NATUUR MET ELK 20 AFBEELDINGEN IN KLEUR: IN DE BOSSEN; WAT BLOEIT LANGS ONZE WEGEN; WEIDEN EN AKKERS; WAT VIND IK DAAR; GENEESKRACHTIGE EN GIFTIGE PLANTEN; BOMEN EN STRUIKEN per stuk *f* 7,25

UW BESTELLINGEN WORDEN ZONDER BIJKOMENDE KOSTEN, DUS FRANCO, THUIS BEZORGD!

ALLE BOEKEN ZIJN DIREKT LEVERBAAR. U KUNT BESTELLEN DOOR OVERMAKING VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG OP GIRO 1148324 t.n.v. BOEKENSERVICE N.B.V.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom. GAARNE DUIDELIJK DE TITEL(S) VAN HET BOEK VERMELDEN, ALSMEDE UW NAAM, ADRES EN WOONPLAATS; zie ook onze eerder gepubliceerde boekenlijsten. Prijswijzigingen voorbehouden!

Andere, niet genoemde titels, zijn op aanvraag leverbaar.

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.
Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling. Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.
De contributie bedraagt in dat geval f 20,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 20,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 25,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 300 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000 - 0156074 - 01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebravinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.
Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur, telefoon (01608) 1 63 70.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht, telefoon (01806) 29 80. Contributie f 13,— per jaar.

Speciaalclub van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruiningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 20,— per jaar. Entree f 5,—.

Japane Meeuwenclub

Secretaris: A. Jansen, Parallelweg 66, Wolfheze, telefoon (08308) 6 63.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp (Geld.), telefoon (08302) 28 40. Rek. nr. 39 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Speciaalclub Parkieten

Inlichtingen over waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek, telefoon (045) 21 78 58, of bij A. v. d. Waal, Laan Olie-slagers 50, Hoogerheide, telefoon (01646) 28 88.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

vogels

D VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 17 december 1975

IN DIT NUMMER

	PAG.
Roze pelikaan	468
Bepanting in en om de volière	469
Van de T.C. kleurkanaries	470
Gevederde liefde	471
Driekleurglansspreeuw	472
Suriname 2	474
Grasparkieten allerlei	479
Pratelen in de vogelmuit	480
De mandarijneend	480
Goudfazanthen wordt haan	482
Zangkanaries	483
Pietpraat over goudisabel	484
De putter, een gewone verschijning	485
Korte berichten	487
Zebravinken, maak het niet te bont	488
Onze ervaringen met Afrikaanse soorten	
kwartelastilde	491
De volière van de maand	493
Selectie en voorbereiding tot de kweek van kleurkanaries	494
De broekriem aan halen	495
Catharinaparkiet	496
Schrikdraadinstallatie	499
Bondskampioenschappen 1975/'76	504
Vraag en aanbod	506

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	PAG.
NBvV Boekenservice	473
Vette korrel/De Vogelspecialist/ Bennie Slagers/Edelchemie/ Oosterbeek/Paradiso	478
True-Lite/Gebr. van der Heiden/ Van Waardhuizen/Roupe van der Voort	490
NBvV	491
Internationale Hobby Boekhandel	498
Sluis	503
Tovo	508
Welpi-vit	509
404-insecticide	510
Rein van der Veen/Conditio/Animali Van Gils/Sanders/Veraka/Ars	511

Foto omslag: Roze Pelikaan
Bielfeld, Walsrode

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

Tekst: M. de Jong
Foto: Bielfeld/Walsrode

ROZE PELIKAAN

De roze pelikaan (*Pelecanus onocrotalus*), die ook wel witte pelikaan wordt genoemd, hoewel dit verwarring kan geven met de Amerikaanse witte pelikaan (*Pelecanus erythrorhynchos*), heeft in Europa alleen nog domicilie in het zuidoosten. Tot in het einde van de vorige eeuw broedde hij nog in Hongarije maar door vervolging, maar vooral door verstoring en ontginning van de biotopen, wordt het broedgebied almaar meer ingekrompen. Men treft hem nu alleen nog aan in Roemenië en een paar gebieden aan de noordkust van de Zwarte en de Kaspische Zee, verder sterk verbrokken oostwaarts in Azië en op een aantal, eveneens ver uit elkaar liggende streken in Afrika.

De roze pelikaan is een grote vogel met een lengte van 1,5 tot 1,7 meter, met een vlucht van bijna 3 meter! De hoofdkleur is wit, maar de slagpennen

zijn zwart. In het broed- of prachtkleed ligt over het verenkleed een zachte rossige gloed en vertoont het achterhoofd een betrekkelijk korte kuif. De snavel is geelachtig, de poten vleeskleurig. De snavel is verreweg het opvallendste kenmerk bij alle soorten pelikanen: de bovensnavel is plat en vormt een soort deksel over de ondersnavel, die voorziet in een zak, die enorm kan worden uitgerekt en er wel een liter of zeven, acht water kan bevatten. Deze zak doet dienst als schepnet bij de visvangst. De held van ons verhaal vist zowel zwemmend als wadend door ondiep water en het komt nogal eens voor dat deze vogels gezamenlijk opereren. In een brede linie zwemmen ze naar de kust en slaar daarbij heftig met hun grote vlerken op het water. Op deze manier drijven ze scholen kleine visser naar ondiepe plaatsen, waar ze dan door midde

van het „zak-schepnet" worden opgescheept.

Op het land zijn pelikanen doorgaans erg onhandig, maar als ze eenmaal in de lucht zijn, blijken het krachtige en uitermate gracieuze vliegers te zijn. Vaak vliegen ze in formatie, hetzij in één rechte lijn, dan wel in een „V"-vorm. Ook voeren ze zweef- en glijvluchten uit. Tijdens het vliegen wordt de hals op reiger-manier ingetrokken gehouden.

De voorkeur van deze pelikanen, wat habitat betreft, gaat uit naar visrijke plaatsen, bijvoorbeeld zee-kusten, riviermondingen, maar ook meren en grote plassen in het binnenland. Het nest wordt op de grond gebouwd of temidden van de oeverbegroeiing en bestaat uit een omvangrijk platform van platgetreden rietstengels en andere waterplanten. Vrijwel altijd broeden ze in kolonies, soms zeer grote, waarbij de nesten vaak „mannelijke aan mannetje" liggen. Er worden als regel twee eieren gelegd, soms echter drie en ook wel vier of vijf, maar dat is dan stellig het produkt van twee dames. Beide partners nemen een deel van de bebroeding voor hun rekening. Na vier weken ongeveer worden de jongen, kaal en hulpeloos, geboren. Als ze honger hebben pikken ze naar de rode punt van de boven-snavel, waarop de oude vogels verteerd vloeibaar

voedsel opbraken, dat het jong uit de keel probeert te „vissen". Aan deze rode snavelpunt zijn waarschijnlijk de twee bekendste verhalen omtrent pelikanen te danken en waardoor ze het predikaat „summum van moederliefde" kregen. Het eerste komt hier op neer: als een moeder-pelikaan geen eterij voor haar jongen kon bemachtigen, pikte ze haar borst met haar snavel stuk en voedde het kroost met haar eigen bloed. Volgens de beroemde Bartelomé de las Casas is er nog een andere versie: soms slaan jonge vogels de oude dieren in het gezicht, die hierop prompt wraak nemen, terugslaan en ze doden. Na drie dagen pikt zij echter zichzelf in haar zij tot haar bloed op de lijkjes druppelt en de kindertjes weer tot leven brengt.

Witte pelikanen zijn na ongeveer drie jaar geslachtsrijp en kunnen circa dertig jaar oud worden. Geruime tijd heeft zich een roze pelikaan opgehouden in de Noordoostpolder en ik heb ervan melding gemaakt in ons lijfblad. We zullen er wel nimmer achterkomen of dit een ontsnapt dan wel een wild exemplaar is geweest. Ze dwalen soms af naar Zweden en Duitsland en vandaar is het maar „een stap" naar onze contreien...

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIERE

TAMARISK
Myricaria germanica

Een bijzonder sierlijke struik is de tamarisk, die een hoogte kan bereiken van 1,50 tot 2 m, een enkele soort 3 tot 5 meter.

We zien ze hier in ons land niet zo veel. Aan de kale, groenachtig tot purperrode takken komen kleine, schubvormige blaadjes aan talrijke korte loten. Daaraan verschijnen in juli-augustus talrijke kleine roze tot lichtrode bloempjes. Het geheel doet wat frêle aan. Juist daarom gaat er toch wel enige bekoorlijkheid van uit en is deze heester uitstekend geschikt om als solitair te worden geplant. Heeft graag volle zon en gedijt goed op zowel droge als natte plaatsen, terwijl de bodem ook gerust steenachtig mag zijn. In al zijn bescheidenheid is het een opvallende verschijning, die we voor gebruik in de volière minder geschikt achten.

FLORAVI

VAN DE TECHNISCHE COMMISSIE KLEURKANARIES

Toelatingsexamen aspirant kleurkanariekeurmeester. Voor ambitieuze, gevorderde kleurkanariefokkers bestaat er weer gelegenheid tot deelname aan een toelatingsexamen voor aspirant kleurkanarie-keurmeester.

Om met succes aan dit examen te kunnen deelnemen, moet aan de navolgende minimum eisen worden voldaan:

1. Zelf, gedurende minimaal 5 jaren, met succes, meerdere kleuren kanaries hebben gefokt, zowel klassieke als niet klassieke;
2. Tenminste enige kennis bezitten van de elementaire vererving m.b.t. de kanariekleuren;
3. In staat zijn de voorkomende kanariekleuren te herkennen, waarbij, zeker bij de klassieken, geen ernstige fouten mogen worden gemaakt;
4. De kandidaat moet bereid zijn om gedurende tenminste 2 jaren, aan een vanwege de Technische Commissie georganiseerde praktische/theoretische opleidingscursus te nemen (een zaterdag per maand).
Tevens dient de kandidaat over voldoende vrije werkdagen te beschikken, om tenminste 5 maal per seizoen, onder toezicht van verschillende keurmeesters, op diverse wedstrijden hun praktische keurervaring te vergroten;
5. Zeer belangrijk: De kandidaat moet over een goed kleuronderscheidingsvermogen beschikken (niet kleurenblind zijn). De kandidaat moet bereid zijn hiervoor ter plaatse een KOV-test af te leggen danwel een doktersattest kunnen overleggen waaruit blijkt dat betrokkenen over een goed KOV beschikt.

Indien betrokkene niet aan alle 5 voornoemde eisen voldoet is het onnodig zich aan te melden.

Aanmeldingen, **mede ondertekend door de Voorzitter of secretaris van de afdeling waarvan men lid is**, dienen uiterlijk 13 december 1975 in het bezit te zijn van de Technische Commissie Kleur-, Vorm- en Postuurkanaries, t.a.v. W. D. H. Spijker, Menno Simonszof 21, Hilversum.

Het toelatingsexamen wordt gehouden op dinsdag 6 januari 1976 in de Rivièrahof te Rotterdam. Aanvangstijdstip wordt na aanmelding bekend gemaakt.

Legitimatiebewijzen aspirant keurmeesters Kleur-, Vorm- en Postuurkanaries

Denken de aspirantkeurmeesters er aan dat zij tijdig hun legitimatiebewijs laten verlengen.

Verlenging zal uitsluitend plaatsvinden indien de aspirant:

- a. deel I van het legitimatiebewijs vóór 15 december 1975 aan de Technische Commissie t.a.v. W. D. H. Spijker heeft toegezonden (bijzittingen na datum van verzending worden door de T.C. bijgeschreven);
- b. blijkens de terbeschikking staande gegevens aan het verplicht aantal bijzittingen heeft voldaan en naar het inzicht van de betrokken docent, voldoende studievorderingen heeft gemaakt;
- c. de verschuldigde contributie voor het jaar 1976 ad f 10,— tijdig is overgemaakt op postrekening nr. 11.48.324 t.n.v. N.B.v.V. te Bergen op Zoom. Belangrijk, vermelden: Aspirant keurmeester Kleur of Vorm en Postuur 1976.

Belanghebbenden worden er met nadruk op gewezen, dat zij, die niet of niet tijdig aan bovengenoemde verplichtingen voldoen, **ZICHZELF AUTOMATISCH AFVOEREN ALS ASPIRANT.**

Aanvragen welke niet tijdig binnen zijn, worden opgevat als gebrek aan belangstelling en worden niet in behandeling genomen.

THEORIE-examen kleurkanariekeurmeester

Op zaterdag 17 januari 1976 zal er voor de aspiranten kleurkanariekeurmeesters die in januari 1974 of op een tijdstip daarvóór toelatingsexamen hebben gedaan, een theorie examen voor kleurkanariekeurmeester worden gehouden.

Deelname kan uitsluitend plaats vinden indien de kandidaat aan alle verplichtingen heeft voldaan alsmede met gunstig advies van de betrokken regionaal docent.

Aanmeldingen dienen, voor accoord getekend door de betreffende regionale docent, vóór 20 december '75 in het bezit te zijn van de Technische Commissie Kleur-, Vorm- en Postuurkanaries t.a.v. W. D. H. Spijker.

Oproepen met plaats en tijd worden na aanmelding bekend gemaakt.

Praktijk-examen kleurkanariekeurmeester

Praktijk examens worden medio februari '76 gehouden. Nadere gegevens volgen z.s.m. via docenten.

*Heeft u deze
fraaie sticker al!*

Tijdens de tentoonstelling van uw afdeling zijn ze vast wel verkrijgbaar en u steunt er dan tevens uw afdelingskas mee.

GE DE

Er zijn talloze mensen die veel van vogels houden, ja er zelfs als het ware „verliefd” op zijn. Maar is het omgekeerde ook wel eens het geval?

Op z'n minst is er één dergelijke vogel en deze leeft in een vogelreservaat in Pretoria, Zuid-Afrika. Zij heet Rosie en is een Stanley-kraanvogel (*Anthropoides paradisea*), die ook wel blauwe of paradijskraanvogel wordt genoemd. Haar enige oprechte liefde geldt een mens — Phineas Matsi, de bewaker van het reservaat waar Rosie domicilie heeft sinds ze werd geboren, ongeveer zes jaar geleden.

Aangezien zij onmiddellijk vanaf de geboorte met de hand is grootgebracht en zij uitsluitend met mensen te maken heeft gehad, kan niets er haar van overtuigen dat zij een kraanvogel is. In feite is zij doodsbenuwd voor andere kraanvogels, zelfs voor die van haar eigen soort. Voor haar is het een vaststaand feit, dat zij tot het menselijk ras behoort en dat Phineas Matsi alleen van haar is.

Niettemin is haar overig gedragspatroon gelijk aan dat van andere Stanleykraanvogels en ieder jaar opnieuw, als de paartijd aanbreekt, voert zij de bekende dansen uit (voor Phineas uiteraard), die gepaard gaan met luide, knarsende kraanvogelmuziek.

Daarna legt zij een aantal onbevuchte eieren op de grond, niet omdat ze lui en zorgeloos is, maar omdat deze kraanvogels nu eenmaal geen nest maken. Elke dag zit ze hoopvol op de eieren, soms wekenlang en roept bij tijd en wijle om Phineas, die haar af moet lossen.

Arme Rosie; Phineas werkt niet erg mee en heeft stevast geweigerd op de eieren plaats te nemen. Na een bepaalde periode krijgt ze genoeg van het hele zaakje en verlaat het legsel. Maar nooit of te

nimmer krijgt ze genoeg van Phineas. Ze vergeeft hem keer op keer en laat nooit af hem te adoreren. Ieden gesticht en een tijdlang waren de enige bewoners van dit 15 hectare grote gebied een paar watervogels en enige andere, zoals struisvogels en kraanvogels (Stanley- en kroonkranen). Maar geleidelijk kwamen er meer soorten bij. Een laatste telling wees uit dat er 292 verschillende soorten waren, maar dit zijn lang niet allemaal vaste be-Rosie's tehuis, het Austin Roberts Vogelreservaat, ligt in de oostelijke buitenwijken van Pretoria, slechts een minuut of vijf rijden met de auto van de binnenstad verwijderd. Het is een jaar of achttien gewoners; sommige zijn niets anders dan toevallige gasten. In het reservaat broeden duizenden koe-reigers, honderden heilige ibissen en grote aantallen blauwe reigers; in het hoogseizoen slapen en nestelen er op z'n minst 15.000 grote vogels.

Phineas Matsi werkt reeds meer dan 17 jaar in het reservaat en kent elke aanwezige vogelsoort evengoed als een geschoolde ornitholoog. Onlangs is hij verhuisd naar een klein huisje binnen het reservaat. Daarvoor bracht Rosie hem elke avond om vijf uur, als hij naar huis ging, naar de uitgang en volgde hem zolang ze kon aan de binnenkant langs de omheining tot hij uit het gezicht was. Daar bleef ze dan de hele nacht zitten wachten, zodat zij hem als eerste vroeg in de morgen weer kon zien. Zodra hij verscheen begon ze opgewonden te dansen langs de omheining tot aan de ingang, waar ze Phineas hartstochtelijk begroette als hij binnen wandelde. Nu gaat ze tevreden aan de buitenkant van het huisje zitten en wacht tot Phineas 's morgens naar buiten komt. Maar haar „goeie morgen” is nog altijd even innig als voorheen.

ER S'CHIJNEN NOG
VOGELS TE ZIJN DIE GEEN

VETTE KORREL

ALS VOER KRIJGEN.
DOE DAAR IETS AAN.

VOOR ALLE SPREEUW-
EN LIJSTER ACHTIGEN,
MERELS, BEO'S, ETC.

PRIJS F. 2,95 PER KG

* UW HANDELAAR HEEFT HET.

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

Wij hebben regelmatig voorradig
duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS”
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-682

EDELCHÉMIE B.V. PANHEEL
vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde
frisse INSECTENDODENDE verf voor uw
hokken, volière, broednesten etc.
Het gebruik van insecticide is 100x minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging
NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van
Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:
telefoon 04756 - 21 19 of 04748 - 13 06.

EERSTE KLAS ENGELSE IMPORT POSTUURKANARIES

GLOSTER, BORDERS, NORWICHS, YORKSHIRES,
LIZARDS, FIFE FANCY, FRISE'S

Tevens kleurkanaries, parkieten, tropische vogels
w.o. diverse zeldzame astrilden, honingzuigers,
tangara's, etc.

Zaterdag tot 16.00 uur, andere dagen volgens
afspraak. N.o.Z. - Verzending rembours.

DE VOGELSPECIALIST, IMPORT-EXPORT
Panweg 66 - Zeist - Tel. 03404-1 82 76

BEKERS, MEDAILLES, STANDAARDS,
VAANTJES en vele andere artikelen koopt u
tegen SPOTPRIJZEN bij

OOSTERBEEK'S SPORTPRIJZEN

Industrieterrein „De Kronkels”
Bunschoten - Telefoon 03499-1871

Nederlands grootste en goedkoopste
fabriek van sportprijzen

Gratis catalogus - Ook zaterdag geopend
van 9.30 tot 12.30 uur.

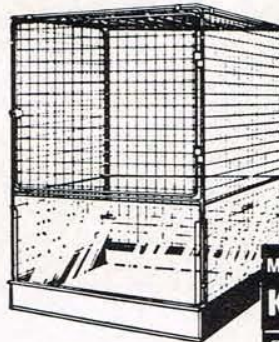
Sinds 1 januari 1974 geen prijsverhogingen
meer!!!

NIEUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières
van genormaliseerde elementen. Steeds
uit te breiden en onder te verdelen.
Twee standaard-uitvoeringen met on-
eindig veel combinatiemogelijkheden.
Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kooi, maar een
echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en
hygiënisch. Waterdichte
schuiflade. Gemakkelijk toe-
gankelijk, veilig af te sluiten.
Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van
een ogenblik. Geen
gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een
briefkaart aan:

Metalwarenfabriek Hulskamp n.v.

KOMECO - DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met
technische beschrijving en prijslijst van de
PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Naam:

Adres:

Plaats:

DRIEKLEUR GLANSSPREEUW

Tekst. E. M. Wessels
Foto: Horst Müller

Een van de mooiste vertegenwoordigers van de familie der glansspreeuwen is wel deze driekleur-glansspreeuw, zoals afgebeeld op bijgaande kleurplaat. De grootte is ± 21 cm.

Een nadere beschrijving van deze mooie vogel is overbodig, omdat zijn schoonheid op de kleurplaat volledig tot uiting komt.

Verskil in geslacht is er nauwelijks, hooguit kan gezegd worden, dat de pop iets kleiner is, maar dit is nauwelijks te zien.

In zijn land van herkomst, Oost-Afrika, (Kenya - Tanzania) komt deze vogel zeer veel voor, in grote steden en dorpen zoekt hij de menselijke samenleving, zelfs in de grote steden is hij geen ongewone verschijning.

Hierdoor is het eigenlijk onbegrijpelijk dat deze prachtige en veel door liefhebbers gevraagde vogel zo zeldzaam geïmporteerd wordt. Ze zijn makkelijk te akklamiseren en te houden; met een goed universeel voer, wat fruit en levend voedsel, komen ze snel in pracht konditie. Als show-vogel doen ze het uitstekend, en komen meestal met hoge punten uit de strijd.

Vanzelfsprekend zijn deze vogels niet geschikt voor

een kooi, tenzij een zeer grote, maar beter is het ze in een volière, met vogels van dezelfde grootte te houden. In een beperkte ruimte kunnen ze agressief worden en moeten er zeker geen kleine vogels bijgehouden worden. In een beschutte volière met goed nachtverblijf kunnen ze het gehele jaar gehouden worden.

Ondanks dat ze weinig geïmporteerd worden, is er reeds verschillende malen mede gekweekt, zowel in Nederland als in de ons omringende landen als Duitsland, Engeland enz. enz.

Het beste is, als men eenmaal een paar heeft deze alleen in een kleine volière te zetten, zodat ze niet gestoord worden. Ze nestelen in een blok, de eieren zijn groenigblauw en meestal ongeveer 4 stuks.

Het is wel zaak bij het uitkomen een overvloed aan levend voer te geven, niet alleen meelwormen, maar allerhande levende insecten, anders bestaat er grote kans, dat de jongen niet goed opgroeien en voortijdig sterven. Het is jammer dat we deze prachtige vogels zo weinig zien, ze verdienen veel beter, maar er zal helaas wel niet veel aan veranderen, gezien de steeds toenemende uit- en invoerbeperkingen.

SURINAME

2

Het land van prachtige orchideën in een onvoorstelbare oerwoudvegetatie
door Henk Schimmel

Al vind je in en rond Paramaribo geen groots vogelleven dat wil nog niet zeggen dat er niets te beleven valt. Op de markt ontmoet je een mengelmoes van allerlei mensentypes en tijdens zo'n bezoek kom je in aanraking met de producten die men er in de onmiddellijke omgeving teelt. De lucht is er bezwangerd van gerookte vis en dan word je geconfronteerd met de wonderlijkste vormen. De Suriname rivier is hiervoor een belangrijke leverancier. Een groot bezwaar is evenwel dat de rivier de stad in twee delen splitst. De verbinding wordt onderhouden met een pont, die ieder uur vertrekt. Een handicap, die een soepel verloop voor de economische betrekkingen lelijk in de weg staat. De mensen nemen die situatie laconiek op en als zij moeten wachten, wat vrij normaal is, gaan zij in het gras zitten en gaan kaarten of wisselen van gedachten. Zo te zien een vrij idyllische aangelegenheid, maar wanneer je ernstig ziek bent, dat komt ook nog al eens voor omdat er veel mensen aan suikerziekte lijden en daarvoor met spoed overgebracht moeten worden naar het hospitaal, kan dit wachten hen noodlottig worden. Op wat stillere plaatsen langs de rivier trippelt een plevierensoort. Uit het engels vertaald zou het een dikbek plevier moeten zijn. De hollandse benaming is mij onbekend. Ze gedragen zich als oeverlopertjes en op die wijze zoeken zij ook naar voedsel. Zodra ze met

een ruk stilstaan wippen ze eerst een paar maal met hun korte staartje.

Op een avond kreeg ik, door bemiddeling van een hindoestaanse inwoner, vanuit Paramaribo een verrassend aanbod. Om het half jaar rust men van het ministerie van land- en bosbouw een kleine expeditie uit naar de binnenlanden om er de posten te bevoorraden, die men daar heeft opgericht om er metingen te verrichten op meteorologisch gebied. Wij begrepen maar al te goed dat dit buitenkansje om mee te gaan ons de gelegenheid gaf kennis te maken met de jungle. Alleen al het ontbreken van wegen maakt zo'n tocht tot een hele onderneming. De boten waren gemaakt van uitgeholde boomstammen en zijn met de hand vervaardigd zoals duizenden jaren geleden hun voor-ouders al deden. Het enige moderne comfort was het bezit van een buitenboord motor. Deze regeringsposten worden door „mannen” bemand en wel door kerels die niet voor het eerste het beste schrammetje tegen de vlakte gaan. Een kies of tand moet je zelf maar trekken, want de dokter houdt er geen spreekuur. Natuurlijk is het ook weer niet zo dat men geheel van de buitenwereld is afgesloten. Iedere dag kan men tussen 1 en 2 uur radiografisch met het vliegveld „de Zanderij” contact op nemen. Je bent dus niet helemaal aan de goden overgeleverd al scheelt het niet veel. Natuurlijk is het ondoenlijk voor zo'n

Op expeditie. Landrovers brachten ons eerst een goed eind het binnenland in

Controlepost in het oerwoud

periode al het voedsel mee te nemen. Het zou door de hoge vochtigheid gauw bedorven zijn. Die mannen zijn geen groentjes in de kennis van het oerwoud maar doorknede woudlopers. Ze weten dus bliksemgoed wat er in het oerwoud aan eetbaars te vinden is. De kleine bosvarkentjes met hun stekelige borstels zijn een ware delicatessen. Die mannen kunnen spoorzoeken als geen ander en zo'n bosvarken opsporen is dan ook een koud kunstje. Eveneens een veel voorkomend tafalgerecht is de zwarte boskip of haan. Het zijn dieren van een halve meter hoog met hardgele poten en een knalgele kop. De inlanders noemen hem powisie. Vroeger gebruikten de goudzoekers de vogel om er goud mee te smokkelen. Ze pikken naar alles wat glimt en goud zit dan goed in hun maag verscholen. Hanen zijn echte vechtersbazen en als een stel het met elkaar aan de stok heeft dan kan je ze in de wijde omtrek horen. Vruchten groeien er in het oerwoud in een rijk assortiment. In de eerste plaats denk ik aan die kolossale mandarijnen zo groot als een kleine meloen. De ananas, die wat rinzig smaakt, is een geliefde vrucht als bijzondere dorstlesser, want vocht is erg belangrijk. Dagelijks nam ik 10 liter tot me en met hetzelfde tempo verlies je dat weer door transpiratie. Ik heb op mijn tochten altijd wat chloortabletten bij me om water en dranken te ontsmetten, maar één keer had ik ze vergeten en ik verzeker U dat ik het die dag slecht gehad heb en dat is nog maar zachtjes uitgedrukt. Gelukkig zijn

De wilde ananas smaakt uitzonderlijk goed en is niet te vergelijken met een vrucht die bij ons te koop wordt aangeboden

De schrijver op de Nickerierivier

er ook altijd nog cocosnoten en dat sap is eten en drinken tegelijk. Nu was die tocht met die uitgeholde boomstam niet direct een plezierreisje, temeer daar de Nigerierivier geen ideaal vaarwater is, maar ik moet wel zeggen erg mooi. Soms kon de boot eenvoudig niet verder doordat het water er niet dieper was dan twintig cm. Zonder dralen plonsdon de mannen in het vieze door slijk doortrokken drab. Ik informeerde eerst aarzelend of het geen kwaad kon met kaaimannen of zo, want ik voelde er bitter weinig voor als prooi te dienen voor zo'n monster. Ze verzekerden me plechtig dat ik geen kwaad van die beesten te duchten had en dus overwon ik mijn angst en sjoerde even hard mee om de boot in dieper vaarwater te loodsen.

Eerst in het oerwoud rond de kampongs van de indianen maak je pas kennis met al wat er in zo'n oerwoud aan dierenleven te zien is. Een van de verrukkelijkste vogeltjes zijn voor mij de kolibries. Zonder bloemen kunnen ze uiteraard niet leven want juist daaruit puren zij de zo broodnodige honing. Vooral de Faja Lobbi, wat vurige liefde betekent, en felrood van kleur is, is een van huis uit kolibrie trekker. Schuw zijn die kleine duiveltjes echt niet en soortgenoten dulden zij niet in hun omgeving. Het is een komen en gaan naar de bloemen. Ook op de koffieplantages waar de koffieplant met prachtige felgele bloemen prijkt, is de kolibrie van de partij. In Suriname heb ik drie soorten gezien, waarvan de topaaskleurige wel de fraaiste is. Echte stukjes flonkerend juweel soms „stilstaand” voor een pracht van een orchidee. Een plaatje om nim-

Boom vol orchideeën

mer uit je gedachten te wissen. Men vangt ze wel voor de export. Het overgrote deel van die vangst gaat naar Amerika waar ze voor een goede prijs aan de man worden gebracht. Om ze te vangen kan men moeilijk met fijnmazige netten gaan werken, omdat zij met zo'n snelheid in het net belanden, dat de meesten zich wurgen of zo verstrikt raken dat zij er met geen mogelijkheid meer uit te halen zijn. Een jaar of wat geleden heeft een nederlands vangteam een groot aantal netten uitgezet om vogels te vangen. Dat was toegestaan. Toen men de buit binnen had, vond men het niet nodig ook de netten neer te halen en op te bergen, met het noodlottige gevolg dat er duizenden vogels in de netten omkwamen. Naar aanleiding daarvan heeft de regering een wet aangenomen dat het verboden is met netten vogels te vangen. Er wordt nu alleen met kooitjes gewerkt, maar dat hiermee de hand niet wordt gelicht wil ik niet beweren. Het vangen met kooitjes heeft het voordeel dat er weinig in één klap gevangen kunnen worden en dode en verstrikt geraakte vogels behoren tot de uitzonderingen.

Zoals ik reeds schreef arriveerde ik er in het begin van december, de tijd dat de kleine regentijd aan de gang was. Iedere middag barstte er een wolkbreuk los, welke wij, Hollanders, niet voor mogelijk hielden. Zoveel regen in zo'n korte tijd. Die toestand herhaalde zich dagelijks en je kon de klok erop gelijk zetten. Dáárvoor hing er een ondraaglijke atmosfeer. Je voelde je als het ware als een vis op het droge, maar na de bui, waarin je doodgevoederd bleef doorlopen, had de hele natuur een meta-

morphose ondergaan. Er hing een lucht van geurende bloemen en alles ademde van een verfrissende verkwikking. Na een goed half uur was onze schaarse kledij weer droog.

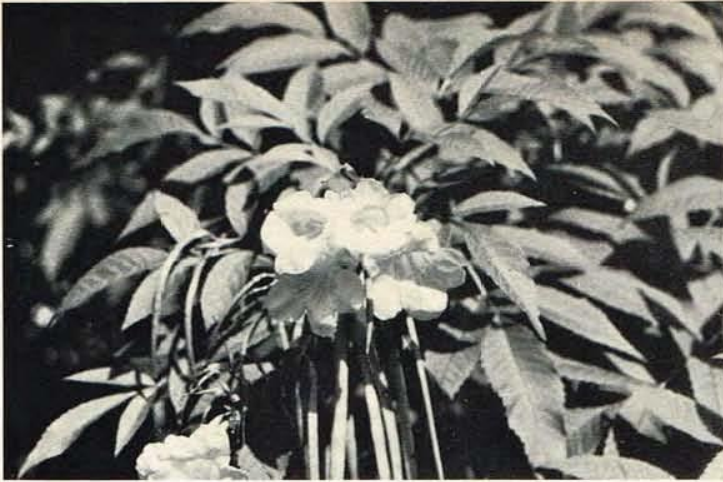
In één van die kampongs ontmoette ik een indiaan. Een vent met een markante kop, gehard door alle weersinvloeden en iemand die het oerwoud op zijn duimpje kende. Hij vertelde me waar ik de grote wurgslangen kon vinden. De anaconda is een echte waterslang. Zijn beet is niet giftig. Hij doodt zijn prooi door het te wurgen. Het is daarom niet aan te bevelen de slang een paar slagen om je hals te laten maken. Die dieren die in gevangenschap worden gehouden en gewend zijn aan de menselijke geur kan je zonder enige vrees om je heen hangen. De slangen die je in het wild tegenkomt zijn niet zo tolerant. Ze kunnen een lengte van ruim zeven meter bereiken. De langste, die ik opgepakt heb, was vijf meter, maar die hield een jongen in een tuin achter zijn huis bij Paramaribo.

Zelf heb ik anaconda's gevangen van een goede twee meter. Ze probeerden in het water te ontkomen. Dat is hun element, waarin ze maar moeilijk te overmeesteren zijn. Ik heb dan ook menig gevecht moeten leveren en meer dan eens zijn ze door mijn vingers geglipt. Een andere soort die er vrij veel voorkomt is de tapijtslang, boa constrictor, die zijn dag doorbrengt goed beschermt slapend in een schaduwrijk plekje onder halfvergane bomen. Ik ving ze met de blote hand door hem razendsnel achter de kop te grijpen. Is die greep goed dan moet je wel al je krachten inspannen, want anders wordt hij jouw de baas en dat is bepaald onplezierig. Zorg maar dat je voortijdig de aftocht blaast. Met die tapijtslang heb ik toch wel een moment in mijn rats gezeten. Bij de hindoestaanse bevolking hebben die slangen een bepaalde mythe gecreëerd.

Ik had die beesten in jute zakken gedaan en hield ze met water iedere dag nat om uitdrogen te voorkomen. Blijkbaar was het zakje met de tapijtslang vergaan, want de sinjeur wist uit zijn benauwde omgeving te ontsnappen. Het gebeurde op een zondag, juist op een dag dat ik niet aanwezig was. De

Makka, de meest giftige slang die in Suriname is te vinden, leeft in het oerwoud

Koffieplant

Kokosnoten

familie was zo geschrokken, dat zij de hele dag op een zolderkamertje verbleef. Voor slangen hebben Surinamers in het algemeen geen angst maar de tapijtslang maakt hierop wel een uitzondering, omdat zij hem stille krachten toebedelen waarvoor ze een heilig ontzag koesteren. Wat is namelijk het geval: een tapijtslang die uit eigen vrije wil je huis binnensluip, kan je er niet zonder meer uit gooien. Je dient hem goed te verzorgen, maar als de burens dit te weten komen verdenken ze je van tovenarij en afgoderij. Met het gevolg dat ze je mijden als de pest. Wanneer ik hem zou vertellen dat de slang was binnengeslopen en hem in dit geval had voorgelogen dat ik part noch deel had aan die slang om mij van mijn schuld te zuiveren, zou mijn gastheer zonder pardon zijn hele pand in de fik hebben

gestoken. Beter dan zijn hele leven de vloek van zijn omgeving op de hals te halen. Als ik hem rond-uit vertelde dat ik de slang had meegenomen, stond mijn uitwijzing uit de familiekring bij mijn hoofd te wachten. Ik koos voor het laatste. Gelukkig vatte hij mijn bekentenis sportief op en ging ogenblikkelijk aan het werk om een kist in elkaar te timmeren, zodat de slangen niet meer konden ontsnappen.

De legende wil verder nog dat als je de slang wegbrengt, terug naar het oerwoud, en dat 10 ofwel 100 km verwijderd van de woning waarin de tapijtslang is gevonden, je erop kan rekenen dat de slang de volgende dag weer terug is. Nu kun je daaraan sterk gaan twijfelen maar er is geen mens die de proef op de som ooit heeft genomen.

Een machtig oerwoud omzoomde de Nickerierivier, van waaruit de wonderlijkste geluiden klonken.

GRASPARKIETEN ALLERLEI

door H. W. J. v. d. Linden

Wie zijn kennis van de standaard grasparkiet wil verrijken krijgt de komende maanden volop de gelegenheid daarvoor. Nergens immers kunt u beter de grasparkieten bekijken en vergelijken dan op de TT. Elke liefhebber raad ik dan ook aan zoveel mogelijk tentoonstellingen te bezoeken. Niet alleen kunt u bij dergelijke gelegenheid, door de vogels aandachtig te bekijken uw kennis vergroten en krijgt u op de duur een goede totaal indruk van het aanwezige bestand, ook zult u telkens nieuwe kwekers leren kennen, waarmee men dikwijls waardevolle gesprekken over onze mooie hobby kan hebben. Als u op een TT bent probeer dan eens uw kijk op de grasparkiet te testen door ze voor u zelf te keuren en het puntentotaal te vergelijken met de catalogus. Een à twee punten verschil mag gerust, doch zit u er 5 of zelfs nog meer punten naast dan weet u dat u nog veel moet leren. In het begin valt het niet mee, maar u zult zien, dat het op de lange duur zal lukken als u tenminste volhoudt. Als u nog vogels voor het komende kweekseizoen nodig hebt, dan moet u die nu aanschaffen. Op veel TT's is een z.g. verkoopklasse en wordt u in de gelegenheid gesteld uw kweekmateriaal aan te vullen. Als u nog beginner bent kunt u het kopen op een TT echter beter aan ervaren mensen overlaten, anders kon u zich wel eens bedrogen voelen, terwijl dit echt het geval niet hoeft te zijn. Het is tenslotte zo, dat de waar die u voor uw geld zult krijgen afhankelijk is van de kennis die u van de vogels hebt. Over het algemeen is de kwaliteit in zo'n verkoopklasse matig, alhoewel er soms ook wel redelijk goede vogels bij zitten.

Toppers zult u er niet vinden. Beter kunt u proberen van de showvogels te kopen. Vooral als u er nog niet zoveel verstand van hebt kan de beoordeling van de keurmeester u tot grote steun zijn. Een nadeel van het kopen op een TT is, dat aan de vogel niet te zien is hoe de kwaliteit van de ouders is waaruit de vogel stamt. M.a.w. een op zich goede vogel kan een uitschieter blijken te zijn. Ook de

prijs op een TT ligt over het algemeen hoger. Het verstandigste koopt u altijd bij de kweker aan huis. U hebt dan een overzicht van het aanwezige kweekmateriaal en nadere gegevens over de door u gewenste vogel kan u de kweker aan de hand van zijn kweekboek geven. Vergeet niet te vragen welke kweekmethode de kweker toepast. Vogels van kwekers, die een eigen stam bezitten zijn te verkiezen boven vogels die uit een willekeurige kruising stammen. Een goede raad: koop nooit een vogel alleen om te voorkomen dat u een vergeefse reis gemaakt hebt, of omdat u niet met lege handen naar huis wilt komen. Kweekvogels kopen betekent met zorg een keus doen aangepast aan uw wensen en rekening houdend met de kwaliteit en weeg dit kritisch af ten opzichte van de vraagprijs. Het spreekt vanzelf, dat u voor vogels van een hoge kwaliteit wat meer moet betalen, doch dit wil niet zeggen dat dure vogels altijd goede vogels zijn.

Over het algemeen wordt door de beginnende liefhebber een veel te hoge prijs betaald hetgeen echt niet nodig is. Koop uw vogels bij een of twee kwekers, dit om te voorkomen, dat u te veel verschillende typen krijgt. Houdt u zich ook niet met te grote hoeveelheid kleurslagen op en voor de beginnende liefhebber geldt vooral zich in het aantal te houden vogels te matigen. Dikwijls wordt vergeten, dat men van een klein aantal vogels van goede kwaliteit meer plezier heeft dan van een groot aantal van minder goede of matige kwaliteit.

Wacht u ook niet te lang met de aankoop van kweekvogels. Als u wacht tot het broedseizoen dan bent u veelal te laat, en zou u nog kunnen slagen, dan betaalt u een veel te hoge prijs.

Speciaal voor beginners die dit jaar een serieuze aanvang met de liefhebberij willen maken en die hun eerste aankoop gaan doen nog het volgende. Begin zoveel mogelijk met normale kleurslagen zoals groen, blauw, grijs en grijsgroen eventueel in combinatie met de opaline faktor. Ook al vindt u de specifiek recessieve kleurslagen zoals bijv. de grijsvleugel, fallows of deensbonten, om er maar een paar te noemen, nog zo mooi, toch moet ik u dringend adviseren voorlopig niet aan dergelijke kleurslagen te beginnen. Als u over een paar jaar over goede vogels beschikt, kunt u het gerust eens proberen. Ongetwijfeld zult u als u een doorzetter bent dan ook succes hebben. Alle grasparkietenkwekers raad ik aan vooral de kleuren te leren onderscheiden. De alom gehouden tentoonstellingen stellen u in staat om met diverse kleurslagen kennis te maken. Doe ook eens mee om de kleurverervingsregels te bestuderen. Velen beschouwen dit als overbodige rompslomp. Niets is echter minder waar. Zonder een gedegen kennis van de verervingswetten is het nauwelijks mogelijk goede standaardvogels te kweken. Bezoek als het enigszins mogelijk is de vergadering van uw plaatselijke vereniging, zeer zeker die van onze speciaal grasparkietenclub.

Schroom niet uw vogels waar u iets meer van wilt weten mee te brengen, met z'n allen lossen we elk probleem bijna zeker op.

Vragen stellen over onze gemeenschappelijke hobby staat vrij, en laten wij eerlijk zijn WAT IS GEZELLIGER DAN EEN PRAATJE MAKEN MET VOGELLIEFHEBBERS ONDER ELKAAR.

PRATELEN IN DE VOGELMUIT

MELIG OP DE RUG; BONT IN DE BROEK

Mijn vogels hebben de eerste uitwedstrijden achter de rug. Ik mag tevreden zijn, het succes was redelijk. Toch is het dikwijls een vreemde zaak. Vogels die je zelf nogal hoog aanslaat, blijken dat net niet te zijn; die welke je lager schat worden met hogere punten naar huis gestuurd. Ik wil hiermee niet zeggen dat deze verschijnselen zich ten onrechte voordoen. Integendeel, en je ervaart dat wanneer diezelfde vogels op meerdere tentoonstellingen worden ingezonden en met een nagenoeg gelijke waardering als op de vorige wedstrijd thuis komen. Hieruit blijkt dat je nooit te oud bent om te leren en dat een objectieve momentopname, zoals dat door de keurmeester wordt gedaan, soms beter is dan wanneer je voortdurend je vogels gaat zitten bekijken en op jou manier gaat beoordelen. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat we helemaal niet meer moeten kijken. Dan zou het uitsluitend gokwerk worden; God zegene de greep. De keurlijst liegt er niet om.

Over de keurlijst gesproken, ik moet zeggen dat de punten mij minder interesseren dan de op- en aanmerkingen die de keurmeester er óók op heeft vermeld.

Melig op de rug, bont in de broek, te intensief, niet voldoende doorgekleurd, te klein etc. etc. Het zijn juist die opmerkingen die voor ons kwekers van groot belang zijn. Juist die gegevens moeten ons weer van dienst zijn bij het volgende kweekseizoen en dat nadert al weer erg snel.

Natuurlijk, de eerezucht in mij zegt ook naar de punten te kijken en hoe hoger die zijn hoe beter. Ik kanker echter niet op de keurmeester wanneer mijn vogels te laag zijn gewaardeerd. Dat we het allemaal zelf veel beter kunnen weten en kunnen is al zo'n oud gegeven dat dát niet meer interessant is. Ik vind het wel waardeloos wanneer hij alleen maar punten en geen op- of aanmerkingen geeft. Dan kanker ik mee.

VOGELIST

480

's WERELDS MEEST POPULAIRE SIEREEND

door R. R. P. v. d. Mark

China en Japan zijn de thuishavens van de Mandarijneend (*Aix galericulata*), waar hij sedert eeuwen bekendheid geniet en vooral na de 9e eeuw een symbool voor trouw, schoonheid en wederzijdse genegenheid werd. Want onnoemelijk is het aantal schilderijen, porcelein, borduurwerk, waarop deze eendensoort staat afgebeeld, terwijl ook de literatuur hierbij niet achter blijft, evenmin als de geschiedenis, die lang en kleurrijk is. Zelfs heden ten dage speelt de Mandarijneend nog een rol bij de huwelijksplechtigheid in China, want het huwelijkscertificaat, dat aan pas gehuwden in Shanghai wordt overhandigd, is nog altijd fraai bewerkt en bevat onder meer een gekleurde afbeelding van een paartje Mandarijneenden als voorbeeld van trouw!

Zoals de kleurenfoto duidelijk toont, is de woerd (het mannetje) begiftigd met een kleurenscale, dat in de vogelwereld zonder weerga is, al dingt de Gould's Amadina, dat kleine zaadetertje uit Australië ook om de hoogste eer, voor wat betreft kleurenrijkdom, waarbij de tot waaiers uitgegroeide pennen en van manen voorzien halsveren wel het meeste opvallen. Menige leek vraagt zich dan ook af, of al deze kleuren wel „echt" zijn, maar de natuur is inderdaad ook in de watervogelwereld met de schepping van deze eendensoort bijzonder gul geweest voor wat betreft kleurenrijkdom. De eend, het vrouwtje, is beduidend eenvoudiger van kleur en tekening; zij bezit nauwelijks een kuifje, is veel kleiner van afmeting en bij haar ontbreken ook nog de waaiers en manen, terwijl ook de vleugels en de rug met hun donker bruingrijze tint weinig opvallen. Borst en flanken vertonen meer tekening op een zachtgele achtergrond, zoals de kleurenfoto duidelijk laat zien.

Op het eerste gezicht, zeker bij de beginnende liefhebber of aspirant bezitter tonen Mandarijn- en Carolina vrouwtjes buitengewoon veel overeenkomst en zijn ze zo grof gezegd nagenoeg aan elkaar gelijk! De **Mandarijn vrouw** is echter altijd **fijner van tekening, lichter van kleur en mist bovendien de grove witte oogrand**, waarover ik meldde in mijn artikel over de Carolina eend.

Gaat u maar eens naar een siervogelhandelaar, of fokker, die beide soorten fokt en waarbij beide soorten door elkaar lopen, niet zwemmen, maar lopen, want dan leert u de verschillen het snelst onderkennen dacht ik zo.

usel

De

DE MANDARIJNEEND

Foto: Horst Müller

Nu komt er nog een moeilijkheidje, namelijk, dat de Mandarijn woerd, evenals de Carolina woerd, ook een eclips rui kent in de zomermaanden; wèg zijn dan de waaiers en alle felle kleuren en de woerden gelijken dan inderdaad bijzonder veel op de vrouwtjes, maar... zijn snavel blijft altijd enigszins roodachtig en zijn poten blijven altijd geelachtig, terwijl ook de witte strepen rond de ogen wit blijven, zodat hij toch nog altijd van haar is te onderscheiden! Eind september is de woerd dan weer in volle glorie en een natuurwonder, dat zijns gelijke nauwelijks kent.

Als sierwatervogel is de Mandarijneend onverslaanbaar en ondanks de honderden exemplaren, die er alleen al in Nederland jaarlijks worden gefokt, blijft de belangstelling en de prijs voor deze siereendesoort goed op peil, al zakt hij de laatste jaren ook enigszins beneden de f 100,— particuliere verkoopprijs, in het vroege voorjaar. Vlak na het fokseizoen, in augustus, september is de prijs vanzelfsprekend nog lager.

Ook de 9-12 lichtbruine ivorkleurige eitjes zijn met behulp van een broedse kriel, goede vlakbroedmachine, of Motor Sportbroedmachine gemakkelijk uit te broeden in 29-30 dagen, zeker, nu de fokkers kunnen beschikken over de modernste machines met elektrische werkelijk vol-automatische keerinrichting, waarbij de eieren ieder uur, derhalve 24 x per etmaal automatisch 90 graden keren, hetgeen de ontwikkeling van het embryo zeer ten goede komt, zo de praktijk uitwees. De broedtemperatuur voor alle soorten watervogels is een twee volle graden lager te stellen dan voor hoenders- en fazantachtigen en is bij machines met oliethermostaat, of zelfs nu met de modernste elektronische thermostaat gemakkelijk uit te voeren en feilloos op peil te houden, zoals in de Succes -M- Super Electronic, die een openbaring bleek op de diverse pluimveetentoonstellingen in binnen- en buitenland. Veel liefhebbers, fokkers, houden zowel Mandarijn- als Carolina eenden en in het broedseizoen worden de eitjes van beide soorten tezamen onder de broedse kriel, of broedmachine geplaatst; na uitkomst weet vooral de nog onervaren fokker niet, wat nu Carolina kuikens en wat Mandarijn eenden kuikens zijn! Ik zal het U trachten uit te leggen: Carolina kuikens zijn veel donkerder op kop, borst, rug, bij zwart af en vertonen een geelwitte plek aan de gele borst.

Mandarijn eendekuijken zijn daarentegen bruinachtig op kop, borst, rug, en veel geler aan de buik, zonder een witte plek.

Mandarijn kuikens zijn veel intelligenter dan Carolina kuikens, vinden hun etensbakje vlugger, jagen andere kuikens weg, zijn iets geharder en haantje de voorste onder de Elstein warmtelampen. Ze groeien ook sneller en zijn met 8 weken al op de wieken, Carolina's met 10 weken. Het gezamenlijk opfokken van deze twee siereendesoorten biedt dus voordelen, zeker, wanneer ze van gelijke leeftijd zijn, want de Mandarijntjes „trekken" de Carolina's mee op hun levensweg, vandaar ook, dat menige liefhebber — terecht — zegt, dat de opfok van Mandarijn eenden veel gemakkelijker gaat dan van Carolina's, die vooral de eerste levensdagen vaak staan te prakizeren, hoe ze zullen omvallen van kommer en ellende, zoals de bekende watervogelfokker van Selm het eens kernachtig uitdrukte ...

De verzorging en voeding van Mandarijn eenden komt geheel overeen met die der Carolina's, zodat ik U kan verwijzen naar mijn artikel in Onze Vogels betreffende deze siereendesoort.

Mandarijneendjes, vaak wat schuwer en meer „uitbrekerig" dan hun grote rivaal de Carolina eend, het zijn en blijven toch 's werelds meest populaire siereenden, die bij geen enkele sierwatervogeliefhebber ontbreken en wier nafok altijd interessant en lucratief blijft; ze komen zelfs verwilderd al voor op de Veluwe, wel een staaltje van fauna-vervalsing, maar met al onze flora-vervalsing kan dit kleurrijke natuurwonder toch weinig schade aarichten".

De
se

De

GOUDFAZANT- HEN WORDT HAAN

Meindert de Jong

Een kapper in het dorpje Creil in de Noordoostpolder heeft een goudfazant, een hen die ongeveer elf jaar oud is. Elk jaar legde de vogel trouw een aantal eieren, die even trouw door haar werden uitgebroed. Vorig jaar bleken de eieren echter alle onbevruucht te zijn en dat was ook dit jaar weer het geval. Op een gegeven moment begon de fazant echter te ruien, maar niet een hen verscheen, maar een prachtige haan, vrijwel in vol ornaat. Heel veel mensen zullen wellicht ongelovig hun schouders ophalen en denken: dat bestaat niet! Maar zoiets bestaat wel degelijk en vooral bij fazantachtigen komt zoiets nogal eens voor. Men noemt zo'n geslachtsverandering hermafroditisme, dat de Grote Van Dale omschrijft als: „het voorkomen van functionerende mannelijke en vrouwelijke geslachtsorganen bij hetzelfde individu; normaal is dit bij vele planten en bij lagere diersoorten”.

Waarschijnlijk weet u dat de uiterlijke geslachtskenmerken van een dier tot stand komen onder invloed van door de geslachtsklieren geproduceerde geslachtshormonen, die zich bij de vrouwtjes vormen in de eierstokken en bij de mannetjes in de testikels (zaad- of teelballen). Zowel eierstokken als testikels ontstaan uit dezelfde embryonale aan-

leg, maar ook de natuur maakt wel eens een „foutje”. Zo kan het gebeuren dat in een eierstok zich cellen gaan ontwikkelen die daar niet thuis horen maar in een teelbal. In het begin ontwikkelen dergelijke vogels zich als een vrouwtje (hen) en is er niets aan de hand. Maar als op een gegeven moment de testikelcellen gaan overheersen dan worden de hen-kenmerken geleidelijk minder en treden de haan-kenmerken meer op de voorgrond.

Hoe groter het aantal testikelcellen, des te duidelijker worden de mannelijke kenmerken. Dit kan zelfs zover gaan dat een hen een hanegedrag krijgt en zelfs met andere hennen gaat copuleren (paren, treden). Sperma (zaad) wordt echter nimmer afgescheiden. Een dergelijke geslachtsverandering is niet aan leeftijd gebonden en kan plaatsvinden op vrij jeugdige leeftijd, maar ook, zoals bij de hen-haan in Creil het geval is, nadat de vogel reeds een aantal seizoenen gelegd en gebroed heeft. Héél sporadisch komt het voor dat een dergelijke haan weer hen wordt en zelfs eieren kan gaan leggen en broeden. Ook kunnen dergelijke intersekse ontstaan door een tuberculeus gezwel in de eierstok, een schotwond of door hoge ouderdom.

ZANG- KANARIES

door M. van Woezik

BEOORDELING VAN DE TOER DOOR DE KEURMEESTER

De beoordeling van een toer (waardebepaling) berust op een erkend systeem, d.i. het keursysteem. Het keursysteem is een door de bond voorgeschreven (thans internationale) spelregel, waaraan de keurmeester zich bij het beoordelen van elke toer van het waterslagerlied heeft te houden. Evenals ben elke ander sport de scheidsrechter gebonden is aan de spelregels, zo is ook de keurmeester gebonden aan het systeem, dat door de bond is vastgesteld.

Dat het keursysteem thans internationaal door de C.O.M. is vastgesteld, is van zeer grote betekenis, aangezien onze vogels thans in alle aangesloten landen op gelijke wijze worden beoordeeld. De waarde van een toer wordt bepaald aan de hand van de navolgende normen.

1e. De klassificatie: d.w.z. iedere toer wordt in het keursysteem geplaatst in een klasse, b.v. klokkende waterslag met maximum 12 punten en knor 6 punten. Hieruit volgt, dat een knor, ook in zijn beste vorm niet hoger komt dan 6 punten, terwijl klokkende waterslag in zijn allerbeste vorm 12 punten zou kunnen behalen.

2e. Toondiepte: elke vogel kan hoge tonen zingen en het is derhalve geen kunstprestatie, om een vogel te kweken met alleen hoge toonstukken. Toondiepte daarentegen is niet alleen veel mooier, maar is ook tevens een element, waaraan kweekkunst ten grondslag ligt en dient derhalve te worden beloond.

3e. De toonvolheid: een toon kan diep en toch weinig klankgehalte bezitten. Het is vanzelfsprekend, dat slechts een toer die diep en tevens klankvol is, de hoogste waarde kan bereiken.

4e. De kracht: een toer kan diep en klankvol zijn maar met zo weinig kracht worden gezongen, dat hij nauwelijks hoorbaar is. Derhalve is ook dit element van invloed op de waarde die aan de toer kan worden toegekend.

5e. De lengte van de toer: Een toer kan alle elementen in zich hebben voor een hoge waarde, maar kan zo kort worden gezongen, dat hij slechts weinig indruk op de toehoorder maakt. Het is daarom dat aan zulk een toer geen hoge waarde kan worden toegekend.

6e. De afwisselingsmogelijkheid: Een toer kan door dezelfde vogel in verschillende vormen worden ge-

zongen, met verschil in klinkers en medeklinkers. Indien meerdere vormen van b.v. klokkende waterslag of andere toeren in goede kwaliteit, in eenzelfde lied worden gebracht, dient voor deze variatie, een hoger puntental te worden toegekend. De hiervoor omschreven normen worden door iedere keurmeester toegepast bij de waardebepaling van iedere toer en derhalve bij de beoordeling van het lied van de waterslager. Op deze wijze is het dan ook uitgesloten dat keurmeesters, die hun vak verstaan en zich houden aan de voorgeschreven richtlijnen, veel afwijken bij de gelijktijdige beoordeling van dezelfde vogels.

Het keursysteem

Het keursysteem is gebaseerd op de volgende grondgedachten:

1e. Dat alles wat invloed kan hebben op de muzikale waarde van het lied, moet kunnen worden bewaardigd.

2e. Dat alles wat de muzikale waarde van het lied kan schaden, moet kunnen worden gestraft.

De maxima punten voor de toeren zijn in het keursysteem steeds door drie deelbaar, (behalve thans de maxima voor indruk).

Deze driedeelbaarheid is zeer belangrijk bij de beoordeling van de toer aangezien deze driedeelbaarheid parallel loopt met de drie trappen van vergelijking, n.l. voldoende, goed en zeer goed. Ook bij de toekenning van strafpunten voor fouten, worden de drie trappen van vergelijking in toepassing gebracht, n.l. lichte, grove en zeer grove fouten.

Een voorbeeld: voldoende tjokken tot 2 punten, goede tjokken tot 4 punten, zeer goede tjokken tot 6 punten. Eenzelfde verdeling geldt voor alle andere toeren, in verhouding tot de maxima.

De som van de waardepunten voor de verschillende toeren vormt de totale waarde van het lied. De totale waarde van het lied wordt steeds met drie vermenigvuldigd, omdat het kan voorkomen, dat een vogel door 3 keurmeesters tegelijk wordt gekeurd en gemakkelijk een gemiddelde kan worden verkregen. Vroeger was het regel dat de stammen op een kampioenswedstrijd door drie keurmeesters werden gekeurd. Door gebrek aan voldoende keurmeesters wordt thans van deze regel afgeweken.

De rubriek klankbeeld of indruk geldt voor het gehele lied. Een vogel met zeer goede toeren, zonder fouten en een vlot voorgedragen lied, kan thans maximaal 4 punten voor indruk toebedeeld krijgen. Een lied, dat ruw wordt voorgedragen of waarin veel fouten voorkomen, zal nooit het maximum aan punten voor indruk kunnen krijgen.

Het keursysteem geeft de meeste punten aan de hoofdtoeren, n.l. klokkende en bollende waterslag. Dit is gedaan om de kweek in hoofdtoeren te bevorderen. Deze hoofdtoeren zijn het moeilijkst te kweken en te behouden. Mede door de muzikale waarde die zij aan het lied geven, wordt door het beschikbaar stellen van meer punten, het behoud daarvan gestimuleerd.

Zo zijn ook extra punten beschikbaar voor tjonken en soeten. Deze laatste toeren komen in het lied van de waterslager thans bijna niet meer voor, maar

Vervolg op pagina 498

PIETPRAAT OVER: GOUDISABEL

door J. Kuiper

De standaard zegt over goudisabel het volgende: Zo fijn mogelijke streepjes met daarin zeer minimaal pigment. De streepjes doorlopend tot in de flanken; pigmentkleur in vleugel en staartpennen eveneens zeer lichtbruin. Geen bruin tussen de streepjes op de rug, hierdoor gaat de helderheid verloren. Snavel, pootjes en nagels licht van kleur. De bijkleur wordt gevormd door de zg. dubbele geelfactor in combinatie met de volle intensiefactor. Blauwstructuur is ongewenst omdat dit de streping harder doet uitkomen en het geel een citroenachtige tint geeft. Een goede egale doorkleuring over het hele lichaam is vereist.

Voorkomende fouten: streping niet fijn genoeg en/of te donker; tussen de streepjes op de rug nog bruin; opgebleekte pennen; goudtint niet zuiver van kleur; licht in vleugels en broek; melig op de rug.

Alhoewel de standaard dit niet nadrukkelijk eist moeten goudisabellen een glasheldere kleuruiting laten zien, dit is voor de nauwkeurige opmerker natuurlijk af te leiden uit de bemerking dat de aanwezigheid van bruin tussen de streepjes de helderheid aantast. Ook meligheid op de rug doet dat, in feite is het eisenpakket samengesteld uit drie hoofdpunten. Een goede heldere goudtint, een ragfijn pigment en lichte hoorndelen. In de praktijk is het dan ook zo dat voor de benadering van het ideaalbeeld zoals geschetst in de standaard bijna uitsluitend vogels van het mannelijk geslacht in aanmerking komen. Topgoudisabellen zijn vrijwel altijd mannen, het behoort tot de zeldzame uitzonderingen als zo'n topper een pop is. Er zijn hiervoor een aantal redenen op te geven, zo zal een pop haast nooit de helderheid van de man bezitten, volintensieve poppen zijn ook al uitzonderingen, hetzelfde geldt voor de pigmentuiting, poppen willen snel wat tussenliggend bruin laten zien. Het pigment moet fijngestreept zijn, toch moet er voor gewaakt worden dat het pigment niet te fijn wordt, dan gaat onherroepelijk de vereiste flanktekening verloren. In het bezit is van blauwstructuur zullen de jongen worden aan een vogel met een duidelijke flanktekening, al zal bij die partner het pigment misschien iets te grof zijn. Ook hier is een duidelijk mindere tentoonstellingsvogel een waardevolle kweekvogel! De helderheid die vereist wordt is in de praktijk een heet hangijzer, dit wordt mede in de hand gewerkt door het feit dat het bezit van de blauwfactor niet toegestaan is. In kleurkanarietermen kennen we de enkele en de dubbele blauwfactor, toch kunnen we daar nog wel iets mee doen. Gewoonlijk wordt door mensen nogal wat zout gebruikt, er zijn ook mensen met een zoutloos dieet en er zijn mensen met een zoutarm dieet. Als nu de dubbele blauwfactor wordt vergeleken met 1 kilo zout is de enkele blauwfactor dus een pond zout, dat pond zout is voor goudisabellen niet toegestaan. Hetgeen niet wil zeggen dat

goudisballen „zoutloos” gehouden en gefokt moeten worden, een snufje zout (= blauwstructuur) kan in verband met de vereiste helderheid al wonderen verrichten! Persoonlijk ben ik er van overtuigd dat de in de standaard opgenomen bijwerkingsverschijnselen niet optreden, de vogel kan daar dan ook niet voor worden gestraft in het kleurpuntentotaal. De vereiste helderheid is echter wel in z'n volle glorie aanwezig dank zij dat snufje blauwstructuur. Het komt dus hier op neer dat in feite waarneembare blauwstructuur altijd bestraft zal worden, uit kweektechnisch oogpunt is het infokken van een klein beetje blauwstructuur zeker niet onaanvaardbaar, sterker nog, dat moet aangeraden worden. Vanzelfsprekend moet de kweker zelf uitdokteren hoe een en ander te realiseren is, als een der beide ouders in het bezit is van blauwstructuur zullen de jongen daar beslist een lik van mee krijgen, het blijft oppassen dat op den duur de blauwfactor te sterk gaat worden, dan wordt de kleur wel te hard en zal dat bestraft worden. U merkt wel dat ook in deze kleurslag ieder jaar opnieuw met de grootste zorgvuldigheid geselecteerd zal moeten worden op gunstige en ongunstige eigenschappen, vaak zijn ongunstige eigenschappen nodig om een te ver doorgevoerde pigmentverfijning te herstellen, of, wanneer het formaat te gering wordt moeten worden gezocht naar een te grote partner om de balans te herstellen. Het ieder jaar opnieuw toppers brengen in deze kleurslag is verre van eenvoudig en vereist veel kwekerskunde, gelukkig bezitten we in Nederland een aantal van deze specialisten. Deze „vakmensen” slepen aan de lopende band wereldkampioenschappen en bondskampioenschappen in de wacht. Indien dat ook in de toekomst zo blijft zal de goudisabel zich steeds opnieuw in de belangstelling weten te plaatsen, die belangstelling verdient deze kleurslag dan ook ten volle! In de volgende pietpraat zal ik met U de staalblauwe behandelen, TOT DAN!

foto P. Ramaekers (kleurentfoto uit „Kleur Kanarie-atlas” van De Regenboog)

De Don Juan onder de Europese vogels heb ik hem wel eens horen noemen. En terecht! Door zijn opvallend uiterlijk neemt hij een bijzondere plaats in. Een kleurenpracht die je slechts bij tropische soorten zou verwachten.

Tegenwoordig kom ik hem op bijna iedere wandel- of fietstocht door de polders in het westen van ons land tegen. Gemakkelijk te herkennen door de opvallende gele vleugelspiegels en het voor de goede luisteraar onmiskenbare geluid. Bij wat nadere beschouwing vallen het rode masker en de wit met zwarte koptekening op, die verwarring met een andere vogelsoort uitsluiten. Ik herinner mij nog zeer goed mijn eerste kennismaking met dit zeer geliefde vogeltje. In de jaren vijftig waren ze in deze streken heel wat minder „gewoon” en moest je naar de duinstreek gedurende de trek-tijd om ze te kunnen waarnemen. Naast zijn kleurenpracht steekt hij wat zangcapaciteiten betreft, heel wat kleurige tropische soortgenoten de loef af. Een in goede conditie zijnde putter zingt veel, het geluid is tamelijk verdragend en klinkt sprankelend en aangenaam.

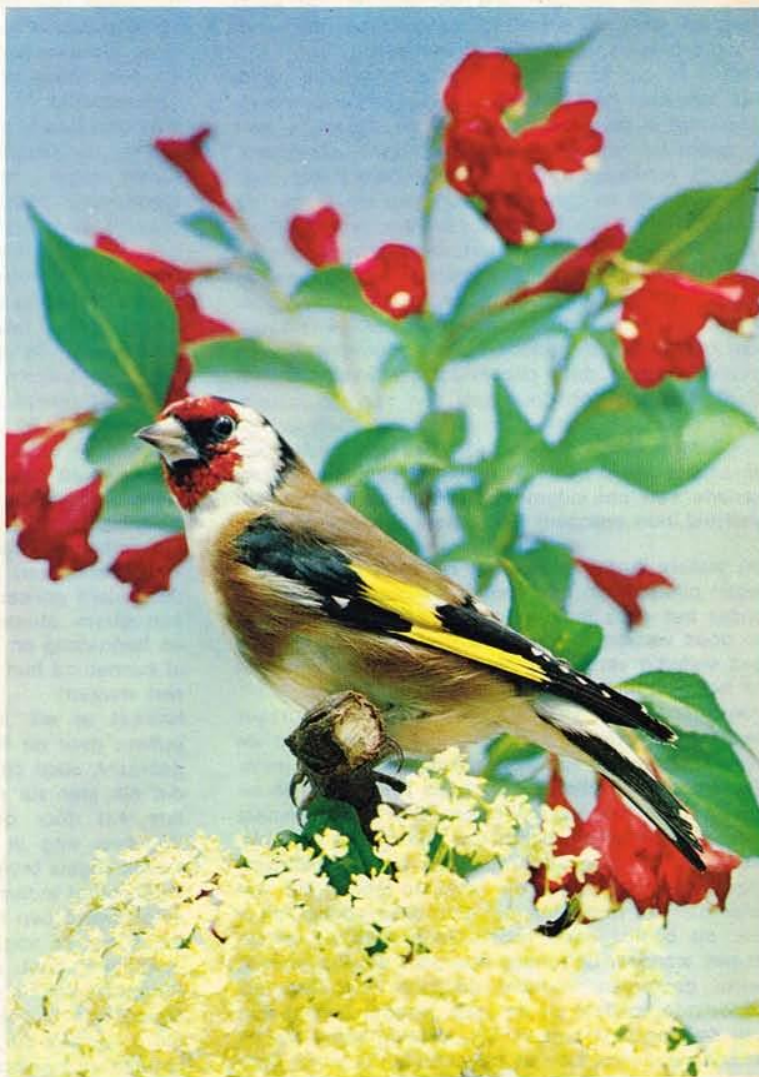
Door al deze eigenschappen is hij als kooi- en volièrevogel bijzonder populair. Toch neemt hun aantal in de natuur niet af... integendeel! Deze zomer (1975) zou bijzonder gunstig voor de putters kunnen zijn geweest, daar ze vooral tijdens warme zomers relatief veel jongen voortbrengen. Gedurende een periode van koude, voelen ze zich daarentegen minder prettig wat duidelijk te zien is aan hun opgezette verenkleed.

Ook hier geldt weer dat eigen-kweek vogels voor de liefhebber/kweker het waardevolst zijn. De jonge popjes gaan vaak al het eerste jaar in de volière tot broeden over, iets wat meestal niet gezegd kan worden van overjarige „wildvang” poppen. Ook zijn ze, wat betreft het kiezen van hun broedpartner vaak nogal kieskeurig. Het verdient aanbeveling de

DE PUTTER...

EEN GEWONE VERSCHIJNING

door Hans van Es

koppels zichzelf te laten formeren, of bij één man gedurende de herfst en winter 2 of 3 poppen te plaatsen. Naar wie de voorkeur uitgaat, merkt u dan in het voorjaar vanzelf. De man zal de pop steeds volgen wanneer ze opvliegt. Bovendien zal hij door het „zwiepen” met de staart en het roepen en zingen van zijn paarlust blijk geven. Aan u is het dan, over-tollige en storende vogles een andere plaats te geven!

Het sexen van de vogels is niet altijd een eenvoudige zaak. Vaak wordt het rood aan de kop bij de pop onderbroken door het oog, terwijl het bij de man

iets uitgebreider is. Het zwart voorbij de vleugelbocht gaat bij de pop in de richting van het lichaam over in gemeleerd bruin/zwart. Bij volwassen vogels is dit h t onderscheid. Dit kunt u uiteraard alleen zien wanneer u de vogel in de hand houdt en de vleugel spreidt. Bij de man loopt het zwart hier verder door. De zang geeft geen definitief antwoord op uw vraag! Er zijn popjes die heel verdienstelijk zingen, zij het niet met die overgave als de man en dit geldt speciaal voor de broedtijd wanneer de man met vleugelspiegels en staart gaat werken!

Helaas is het zo dat er nogal wat volierehouders zijn, die door de samenstelling van de volierebevolking, hun putters de kans om tot voortplanting over te gaan, bij voorbaat ontnemen. Tijdens de broedperiode verdraagt de putter wel andere kleine, verwante vogels in zijn nabijheid, mits de dieren de mogelijkheid hebben tot afzondering, wat betekent dat het aantal en het soort medebewoners moet worden afgestemd op de dichtheid van de beplanting en de afmetingen van uw voliere. Een goudvinkenpaar bijv. dat samenwoont met uw putters, kan uw hoop op gezinsuitbreiding onverwacht de grond in boren door onophoudelijke achtervolging, eindigende met de dood van één van de putters. Vaak ook blijft alles pais en vree. Houdt echter bastaarden met kanariebloed verre van nestelende en broedende vogels. Ik heb eens een man putterkanarie een pas uitgevlogen putter van oogjes en kophuid zien ontdoen! Een trieste ervaring...

De putters kiezen graag een zo hoog mogelijk gelegen plaatsje om hun nest te bouwen, bij mij vlak onder het gaas in een haagpopulier of vlierstruik, z  goed verborgen dat het wel gebeurt dat de jongen volledig verborgen blijven tot het moment dat ze het nest verlaten.

Voor de afbouw van het nest wordt bij voorkeur zacht, lichtgekleurd pluiz gebruikt en indien u de vogels regelmatig van de zaadknoppen van de melkdistel voorziet, zullen ze het pluiz zeker voor de afwerking van het nest gebruiken. Een legsel bestaat meestal uit 4 eitjes, lichtblauw met bruine spikkels, welke \pm 13 dagen door de pop worden bebroed. Meestal is het dan wel eind mei, ze leggen dus wat later dan de meeste ander Europese vogels, al is ook dit beslist geen regel. Gedurende de eerste dagen, wanneer de jongen nog door de pop worden warm gehouden, voorziet de man haar van het benodigde voedsel uit de krop, waarna de pop het aan de jongen doorgeeft. De nestkom wordt steeds door de oudervogels schoongehouden al wordt later de ontlasting die op de nestrand terechtkomt, niet meer zo nauwgezet weggedragen.

Vooraf tijdens de eerste dagen hebben de vogels behoefte aan dierlijke eiwitten. In de natuur en ook in een goed beplante voliere zullen ze heel wat van hun gading kunnen vinden. Ik zie ze dan nogal eens azen op de brandnetels die vaak goed onder de bladluis zitten. Bij gebrek hieraan of als aanvulling, bewijzen meelwormen in alle stadia van hun ontwikkeling goede diensten. U heeft vast wel eens gezien hoe een putter een meelworm met zijn poot vasthoudt en de inhoud daarvan op handige wijze naar binnen werkt, het harde pantser blijft over en wordt niet genuttigd.

Al gauw gaan de ouders meer en meer over op halfrijpe onkruidzaden van herderstasje, paardbloem en melkdistel, terwijl vooral gekiemd negerzaad, vermengd met het opfokvoer, duchtig wordt aangesproken.

Dit laatste is bij mij van eigen samenstelling: 8 beschuiten tot meel vermalen, een kopje havermost, een gelijke hoeveelheid bambix, een eetlepel basterdsuiker (om het bederf wat tegen te gaan), een schepje supravit (bij uw dierenarts verkrijgbaar), 2 gekookte eieren van de schaal ontdaan (7   8 min.) en een stukje gekookte schelvis, diepvries is het gemakkelijkst, (3   4 min.). Na afkoeling wordt dit alles gemalen in een koffiemolen tot een rulle massa. Bij het toedienen worden nog enkele eetlepels gekiemd neger-, raap-, en wat minder hennepzaad toegevoegd. Tijdens het weken gedurende 2 x 24 uur spoel ik de zaden 2x per dag goed door en laat het geheel goed uitlekken.

Daar het opfokvoer nogal snel verzuurt, zult u de vogels elke dag een verse portie moeten verstrekken. Uiteraard bewaart u het restant voor de volgende dagen in de koelkast.

De jonge putters die het nest verlaten, tonen nog niet het bekende rode masker en de wit met zwarte koptekening. Bij de jongen van het eerste legsel komt in de loop van augustus de kopkleur geleidelijk door en daarna zijn ze niet meer van de volwassen vogels te onderscheiden. Aan de gele vleugelspiegels die al prachtig afsteken tegen de zwarte vleugelpennen, kunt u ze de eerste maanden gemakkelijk herkennen. Ze worden nog 2   3 weken door de ouders gevoerd. Ze zijn daarbij, nadat ze over hun eerste „stunteligheid” heen zijn, vrij opringerig en luidruchtig en laten hun ouders weinig rust, ook al kunnen ze hun kostje zelf al vinden en naar binnen werken.

Hoewel er elk jaar een behoorlijk aantal jonge putters door de liefhebbers/kwekers op stok wordt gebracht, staat dit in geen verhouding tot het aantal dat elk jaar via de handel de liefhebbers bereikt, iets wat door de huidige, slecht functionerende Vogelwet nog in de hand wordt gewerkt! Eigenkweek vogels broeden gemakkelijker en geven meer voldoening! Indien u ook zou willen behoren tot die selectieve groep kwekers, die door hun kweekprestaties met de vogels, het C.R.M. beleid wel moeten ombuigen, sluit u dan aan bij de Speciaalclub Europese Vogels en hun Hybriden.

Graag kom ik ook eens bij uw afdeling „aan huis” om u middels dia en film wat te laten zien over het houden en kweken van „Onze Vogels”.

ZEBRAVINKEN

Tekst: W. A. Tolman. Foto's: Günther Oppenborn

De titel boven dit verhaaltje is eigenlijk een harte-kreet aan mijn collega keurmeesters; maak het niet te bont bij de beoordeling van de bonten, want als u bij deze kleurslag niet enige soepelheid betracht, zal het ontzettend moeilijk worden een bonte vogel volgens de standaardseisen te kweken.

VRAAG: Hoe luiden deze standaardseisen?

ANTWOORD:

GRIJSBONTE MAN

Wangvlek: Diep oranjebruin, moet gebroken zijn, dus de bonttekening vertonen.

Flanktekening: Kastanjebruin, maar moet gebroken zijn, dus de bonttekening vertonen.

Borsttekening: Zwart, de borsttekening moet in het midden gebroken zijn, dus symmetrisch.

Oogstreep: Zwart, bonttekening is vereist.

Ogen: Donker, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel: Koraalrood.

Staat: Als bij normaal grijs, bonttekening is niet vereist.

Poten: Oranjerood.

Kop en nek: Grijs met een symmetrische bonttekening.

Vleugeldek: Als bij normaal grijs, maar met een symmetrische bonttekening van ongeveer 50%.

Onderlijf: Als bij normaal grijs.

De standaard van de **grijsbonte pop** schrijft voor dat de wangvlek, flanktekening en borsttekening ontbreken en dat alle andere genoemde onderdelen moeten zijn uitgevoerd als bij de man met uitzondering van de snavel; deze mag bij de pop iets lichter zijn. Een soortgelijke standaard is ook vastgesteld voor de bruinbonte. Het bont is theoretisch in alle kleurslagen in te kweken, doch in de praktijk spreekt het bont het meest in de normaal grijzen bruine uitvoering. Het zal u duidelijk zijn, dat de bontfactor in bijvoorbeeld de zwartmasker heel slecht tot uiting komt.

Welke moeilijkheidsfactor vallen u op in bovenstaande standaard? Dit zijn er meerdere:

1. Er moet ongeveer 50% bont aanwezig zijn.
2. Wangvlek, flanktekening, borsttekening en oogstreep moeten door het bont zijn „aangetast”.
3. Het geheel moet symmetrisch zijn.

Als wij deze normen bij de keuring streng handhaven, komen er niet veel bonte zebra's door het examen. Kijkt u maar naar de kleurplaten.

Vader grijsbont heeft zijn wangvlekken, oogstrepen

Maak het niet te bont

en flanktekening nagenoeg niet door het bont gebroken. Op het linkerplaatje heeft deze vogel moeite met de 50% regel, maar op de rechterplaat valt dit nogal mee. Door bijvoorbeeld die zwarte pen in de vleugel zal de symmetrie ook wel in het gedrang komen.

Nu de pop. Zij heeft TE VEEL bont. Bovendien laat zij niets van een gebroken oogstreep zien. Jammer dat deze vogel nog pigment aan het kopje heeft, want met dat mooie driehoekje op de rug en het pigment aan de broek zou zij mee mogen doen als getekend wit en dan gekeurd worden als niet erkende kleurslag. De geelsnavel op de inzet komt ook dicht bij de benaming „getekend”. Ziet u echter het voor bont ideale oogstreepje? De bonte vogels worden evenals de witte gekeurd in schaal 3. In deze schaal kunnen de vogels meer dan de helft van het beschikbaar aantal punten verdienen in de rubriek Kleur en Kleurregelmaticheid. Het 100-punten briefje wordt verdeeld als onderstaand aangegeven. U ziet, dat zowel de HOEVEELHEID BONT als de SYMMETRIE als het GEBROKEN ZIJN van de verschillende tekening onderdelen worden beoordeeld onder d. De bonte vogel is in deze rubriek dan ook erg kwetsbaar. Voeg daarbij, dat de bonte vogel

ook qua formaat enz. aan de eisen van de zebra-vink moet voldoen en u zult het met mij eens zijn dat je niet gauw met een bonte aan de top zult komen. Dat neemt niet weg dat de kweek van bonten een erg spannende aangelegenheid is.

Bij het publiek is de bonte ook een geliefde vogel en de bontkwekers hebben dan ook altijd afzetgebied voor hun „producten”.

Nog even terug naar de keuring. Wanneer de bonten op de keurtafel staan, doet de keurmeester er goed aan te denken aan een bekend Nederlands gezegde: Er is geen koe zo bont, of er zit wel een vlekje aan...

En dat geldt ook voor zebra-vinken!

a. Formaat, model, houding en conditie	30
b. Kop en snavel	10
c. Poten	5
d. Kleur en kleurregelmaticheid	55
e. Tekening: borst, flank, wang, staart en oogstreep	—
	—
Puntentotaal	100

ONZE ERVARING MET AFRIKAANSE SOORTEN KWARTELASTRILDE

Tot een van de minst bekende en ook niet zo veelvuldig gehouden Afrikaanse soorten behoort de kwartelastrilde, *Ortygospiza atricollis*.

Ook deze soort komt in een aantal ondersoorten en verspreidingsgebieden voor. *O.a. atricollis*, van Senegal tot Noord en Zuid Negeria. Dit is de soort die wij als PATRIJSASTRILDE kennen. De belangrijkste uiterlijke verschillenpunten tussen beide zijn als volgt: De patrijsastrilde mist de witte vlek om de ogen en mist ook de witte kinvlek.

O.a. ansorgei, van Guinee-Bissau tot Sierra Leone en Liberia; *O.a. fuscocrissa*, Ethiopië en Noord Kenia; *O.a. ugandae*, van West Kenia, Oost en Noord Oeganda tot Noordoost Kongo en Zuid Soedan; *O.a. smithersi*, Noordoost Zambia; *O.a. muelleri*, van Kaapstad naar het noordoosten langs de kust tot de zuidgrens van Mozambique, via Zambia, het binnenland van Tanzania tot Zuid-Kenia. Het is deze soort die we het best kennen en overeenkomt met de kleurafbeelding. *O.a. pallida*, Noord Beetsjoeana en Noordwest Rhodesië.

Kwartelastrilden zijn uitgesproken bodemvogels die het grootste deel van hun leven verblijven tussen niet al te hoge graspollen waar ze ook hun voedsel vinden wat bestaat uit zaden en insecten.

Ze zijn wat schrikachtig en daardoor kan plotseling de hele zwerm opvliegen, enige rondjes maken, om daarna stuk voor stuk op een rustig plekje neer te strijken.

Aan het einde van de regentijd begint de broedperiode. Hun ronde tot ovaalvormige nesten bouwen ze tussen graspollen op de grond. De werkzaamheden daaraan worden voornamelijk in de morgen uren verricht. Na 2-3 dagen is het klaar, van binnen

gestoffeerd met zachte grassen en/of veertjes en de insluipgang met enkele halmen gecamoufleerd. Nadat de 4-6 witte eitjes zijn gelegd wordt er gebroed. Het broeden doet hoofdzakelijk de pop. 's Nachts verblijft de man ook in het nest of hij posteert zich voor de ingang.

Het broeden duurt ongeveer 14 dagen en wanneer de jongen zijn uitgekomen hebben ze een vleeskleurige huid met erg weinig dons. Opvallend is dan de verhemeltekening; 6 zwarte punten in de bovensnavel, 3 zwarte vlekken op onderkant van de tong, een halvemaaanvormige vlek in de ondersnavel en 3 blauw-zwart omrande snavelpapillen in de hoeken van boven- en ondersnavel.

Wanneer ze hun bekjes sperran is dat dan een baken voor de ouders om het voedsel op de juiste plaats af te geven. Bovendien wordt daardoor tevens de ouders tot voedseloverdracht gestimuleerd.

Als de jongen drie weken oud zijn „vliegen” ze uit, alhoewel, het is meer lopen dan vliegen, maar daar zijn het dan ook echte bodemvogels voor. Ze keren zelden in het nest terug. Meestal brengt het hele gezin de nacht door in een goed verscholen kuiltje in de grond op een vaste plaats.

De jeugdruï begint na plm. 6 weken en duurt ongeveer 4 weken. Toch is al vóór de jeugdruï het geslacht van de jonge vogels te onderkennen. Bij de mannelijke exemplaren is al heel gauw een, zij het nog wat vaag, wit „brilletje” te zien. Dit betekent dus dat bij volwassen vogels er een duidelijk verschil in uiterlijk is tussen man en pop. Het verkleed van haar is matter van kleur en heeft veel minder scherp afgetekende dwarsbanden.

Heeft u onze nieuwe schitterende kalender al?

In totaal 13 werkelijk zeer fraaie kleurplaten, elke maand een nieuw gezicht.

Vastgestelde verkoopprijs f 4,—.

Voor afdelingen bij afname van 10 of meer stuks slechts f 3,— per stuk.

U kunt bestellen bij uw afdeling of door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V., te Bergen op Zoom, met vermelding van naam, adres en hoeveel kalenders u wenst. Na ontvangst van de betaling worden de kalenders u direct toegezonden.

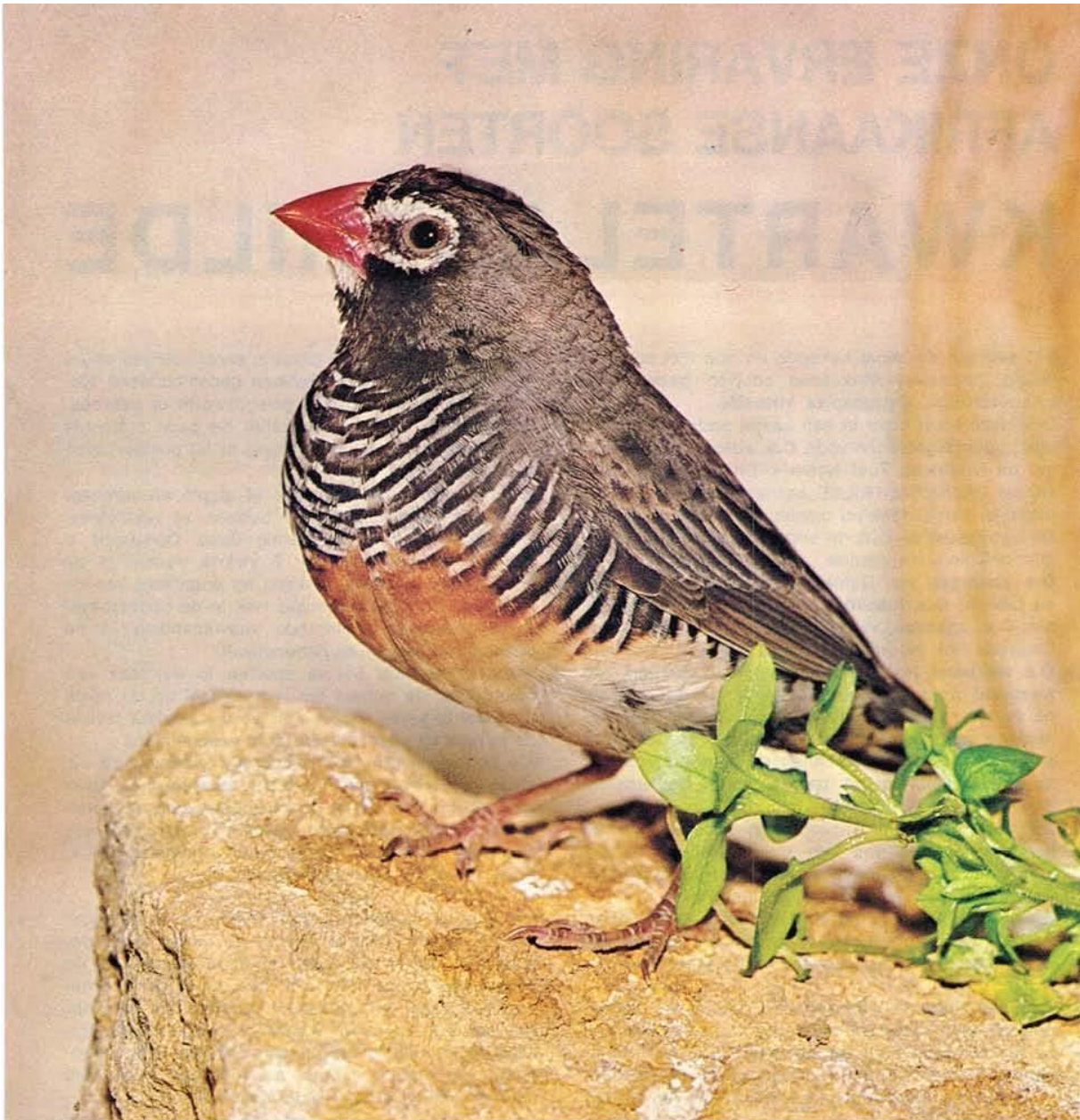

Foto: Harry Lacey

P. J. Ubink in Kampen heeft met de kwartelastrilden goede resultaten behaald. In zijn kamervolière van 2 m lang, 1,50 m breed en 2,30 m hoog had hij een bak met planten geplaatst, groot 1,50 m x 1 m. In deze bak bouwde het mannetje kwartelastrilde van hoofdzakelijk grashalmen een bolvormig nest met vlak boven de grond een wat schuin oplopende insluipgang die tot in de broedkamer leidde. Van de 4 eitjes die werden gelegd kwamen er 3 uit. Het gehele jaar door verstrekt Ubink, naast een zaadmenu waaronder onkruidzaden en trosgierst, geknipte meelwormen, muggelarven en fruitvliegjes. In de zomer komen daar nog watervlooien bij die hij op een plat schaalje met wat water aan zijn

vogels ter beschikking stelt. Het zijn voornamelijk de watervlooien geweest waarmede de jonge kwartelastrilden werden grootgebracht, en goed, want toen ze 18 dagen oud waren verlieten ze het nest. Het was toen april en in juli daaropvolgend kwam het tot een tweede broedsel dat 2 jongen opleverde. Het is een aardig gezicht wanneer de jongen nogal indringend, met opzij gericht kopje en naar boven opengesperd bekje, om voedsel bedelen.

Kwartelastrilden zijn prettige volièrebewoners. Ze houden wel van warmte maar zijn toch erg sterk. In een goed, met vooral ook laagblijvende planten en struiken, beplante volière, liefst nog verwilderd, gedijen ze uitstekend.

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopkontakt.

TRUE-LITE de enige - gepatenteerde - buislamp met het volledige zonnenspectrum, incl. het heilzame ultra-violet.

HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.

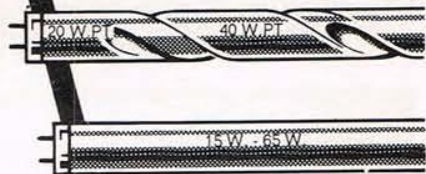
Mathenesserlaan 299
Tel. 010-77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE

past in standaard armaturen

Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde uitvoering met grotere lichtopbrengst bij gelijkblijvend stroomverbruik.

NIEUW NIEUW

Koop nu uw gaas per rol voor buiten- en binnenvolières rechtstreeks van de groothandel! Voordelig in prijs! Alle soorten gepuntlast en zwaar verzinkt gaas. Ook in geplastificeerde uitvoering.

NIEUW NIEUW

Tevens uw adres voor: Gaas-knipmachines Ring-krammen, Loc-clips, en monteer-tangen.

GEBR. v. d. HEIDEN

Zd. Meentsteeg 6 - Achterberg (Gem. Rhenen)
Telefoon 08376-22 31

Orig. Amerik. elektr. broedmachine TURNX, geheel doorzichtig, met autom. warmte regeling. Ook als kunstmoeder te gebruiken. Voor 24 kwartel eieren - 12 hoender- en 18 fazant- of dwerghoender eieren, prima uitkomsten, met handleiding.

met keerinrichting f 94,-
met vol automatische keerinrichting f 159,- franco
Van Waardhuizen - Leiderdorp
v.d. Valk Boumanweg 204 - Tel. 071-13 08 37

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. RUPPE
VAN DER VOORT**

DE VOLIÈRE VAN DE MAAND

De hierbij afgebeelde volièrre bevindt zich in Deventer en behoort bij het gebouwencomplex van de Stichting Hervormd Bejaardenhuis „De Bloemendaal“.

De officiële opening van het tehuis heeft plaats gehad op 3 oktober jl.

De leden van de Deventer Vogelliefhebbers Vereniging D.S.V.V. hebben de eerste vogels geschonken, die nu de volièrre bevolken. De afmeting van de volièrre is ruim 15 bij 25 meter en voorzien van beplanting, in deze ruimte is een nachtverblijf gebouwd van steen en voorzien van verwarming. De dames Mevr. Kolkman-Aalderink en Mevr. Visser-Ruiter hebben vrijwillig (en met liefde) de taak op zich genomen de vogels dagelijks te verzorgen. In de broedtijd wordt zeker drie keer per dag controle gehouden en over het welzijn van de vogels gewaakt.

Enige variëteiten van vogels die er zich in bevinden volgen hier: Grasparkieten, Valkparkieten, Japanse Nachtegaal, Chinese Dwergkwartels, Goudfazanten,

Mozambiquesijsjes, Rode Kardinaal, Dominikaner Kardinaal, Witte Rijstvogels, Zebra vinken, Kleurkanaries, Jap. Meeuwen. Opmerkelijk goed „doen de kwartels het“. Wanneer men bedenkt, dat met één paar kwartels is begonnen en dat er nu reeds 13 de volièrre bevolken, is wel de moeite waard om dit even te vermelden, ook bij de overige soorten zijn vrij veel jongen gekweekt. Het spreekt welhaast vanzelf, dat wanneer de bejaarden van „Bloemendaal“ bezoek ontvangen van hun kinderen en kleinkinderen deze ook langs de prachtige volièrre worden geleid. Trouwens ook andere bezoekers geven wel van hun belangstelling blijk. Hieruit mag worden opgemaakt, dat de stichting „De Bloemendaal“ precies in de roos schoot, toen het plan ontstond deze volièrre aan het complex van „De Bloemendaal“ toe te voegen. Wij, van onze kant willen daarom de bejaarden nog van harte veel kijkgenot toewensen en het Stichtingsbestuur feliciteren met de mooie aanwinst.

SELECTIE EN VOORBEREIDING TOT DE KWEK VAN KLEURKANARIES

door A. van Dun

Zoals reeds meermalen geschreven werd in „Onze Vogels”, hangen de resultaten van het kweekseizoen voornamelijk af van een goede selectie der kweekvogels. Een goede voorbereiding die begint direct na de rui. Zodra de rui beëindigd is, moet men de vogels al gaan selecteren voor het volgende kweekseizoen. Een goede selectie zal men beginnen door de vogels, die slecht opgekomen zijn in het nest, bij voorbaat uit te sluiten voor verdere kweek. Gebruik vogels die heel de dag in beweging zijn, want die, welke dikwijls langere tijd stil op de zitstok zitten, kan men ook beter uitsluiten. De volgende selectie is voor vele kwekers een probleem en wel daarom, omdat we nu de fouten moeten bekijken van onze vogels. Als T.T.-vogel willen we een goede bijkleur zien, een fijn en goed onderbroken pigmentbestreping, goede lichaamsbouw, strakke bevedering en een goed gesloten staart. Deze eigenschappen hebben we nodig bij onze kweekvogels. Veel voorkomende fouten zijn: Gekruiste vleugels, spreidstaart, scherpe borst, onvoldoende bevedering. Nóg een heel belangrijk punt bij de selectie of aankoop is te zorgen dat vogels bij de aanvang van het kweekseizoen oud genoeg zijn. Om goede resultaten te verwachten, moeten ze dan minimaal een leeftijd van ± 9 maanden hebben. Hiermede zal men dikwijls al veel teleurstellingen voorkomen. Bij aankoop van kweekvogels zorgen, dat deze al zo vroeg mogelijk aangekocht worden waardoor ze de tijd krijgen zich aan te passen aan hun nieuwe omgeving en vooral aan de voeding. Wij hebben nu ons kweekmateriaal bij elkaar en hopelijk naar tevredenheid en met goede hoop op het volgende kweekseizoen. Als de winterperiode aanbreekt, moeten we wat goed is goed proberen te houden. Dus zorg er voor dat de vogels vooral in de winter in een

droge kooi zitten, want veel vocht in de kooi komt de konditie niet ten goede.

De voeding in de winter moet bestaan uit een goede zaadmengeling en het groenvoer mag zeker niet ontbreken. Er is 's winters keus genoeg: witlof, spruitjes, sla, andijvie, spinazie enz. Zorg er steeds voor dat u **zuiver** groenvoer geeft!

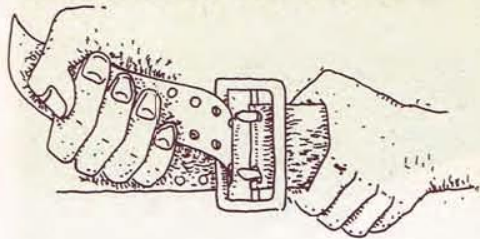
Reeds menige kweker heeft ondervonden hoe dodelijk het groenvoer is, dat bespoten werd met chemische producten. Zorg ook voor grit in de kooi want dit is voor een goede spijsvertering van de vogels noodzakelijk. Naast het zaad en groenvoer, verstrekken we ook eivoer. Dit is bij vele kwekers verschillend; er zijn vele merken in de handel die goed zijn, maar er zijn ook kwekers die het zelf maken. Wat men ook voert doe dit geregeld en als de vogels het goed opnemen, blijf dan bij hetzelfde voer óók in de kweekperiode. Op die manier zal men iedere dag geen volle bakjes weg hoeven te gooien, maar zullen de jongen het er goed van doen.

Nog een woordje over de vitaminen. Deze zijn volgens mij onontbeerlijk om gezonde en goede kweekvogels te bekomen. Het zaadmenu dat ze krijgen, is wel goed en noodzakelijk, maar biedt toch niet alles wat onze vogels nodig hebben.

De wetenschap dat naast de vitaminen A, D en C ook de voornaamste B vitaminen van het allergrootste belang zijn voor het organisme, komt meer en meer in het centrum van de belangstelling te staan. De grote rol, die deze vitaminen spelen bij de stofwisselingsprocessen van alle levende cellen, maakt het duidelijk, dat een tekort aan B vitaminen bij het groeiende organisme absoluut voorkomen dient te worden. Het is evenwel aangeraden dit alles samen te compenseren dus weer niet de vitaminen in een overdreven hoeveelheid toedienen. Indien de vogels zo dan de winter hebben doorgebracht, moeten zij in goede gezondheid en in prima konditie zijn om een goed en dus aangenaam kweekseizoen te geven.

De
sel

de broekriem aanhalen

door Jos van Himbergen

Met verbazing luister ik vaak naar de verhalen van de duivensportliefhebbers. Met welk een toewijding, zorgen en enthousiasme ze een vogel naar de top hebben gebracht! Ja, een postduif moet tastbaar, zichtbaar iets presteren. Van verre afstand op tijd naar huis komen en iedere sportvriend hoeft nadien de computerlijst maar te pakken om te kunnen zien wie het wel of niet gemaakt heeft met zijn duifjes. Wie men dit bij herhaling jarenlang wel ziet doen, dat is een vakman. Die weet, misschien alleen proefondervindelijk, hoe het wel moet met de voeding. Maar nog verbaasder staat men als er na de rusttijd door sommige duivenliefhebbers (en dat zijn er maar weinig meer) wordt gevraagd: is er voor de wintertijd niet wat goedkoper voer, want dan behoeven ze niets te presteren. Men vergeet dan, dat dikwijls half december de „vroeg kweek“ (voor mij late kweek) weer gaat beginnen. Ik zou er uren en dagen over kunnen schrijven maar...

De gedachte, dat voeding van onze kooivogels tijdens de winterperiode (rusttijd) wel wat minder kan, is eigenlijk wel waar. Tenminste het rantsoen kan er anders uitzien als tijdens de kweek en rusttijd, maar het houdt helemaal niet in, dat we de vogels iets kunnen gaan voorzetten van bijv. mindere kwaliteit of alleen maar omdat het produkt minder kost. Tijdens de rusttijd stellen de vogels hoge eisen aan de voeding om de doodeenvoudige reden, dat ze zich in deze periode moeten kunnen handhaven en nieuwe krachten verzamelen voor het nieuwe kweekseizoen. Met een handjevol onkruidzaden, een sneetje brood of een of andere goedkopere enkelvoudige zaadsoort zijn ze niet geholpen.

In de winterperiode is een gemengde samenstelling van zaden even belangrijk als altijd, want ook in rust moeten de vogels de kans krijgen om hun lichaamscellen en verkleed te onderhouden. Dit is alleen mogelijk als het voedingseiwit rijkelijk gevarieerd in de ruimte wordt gebracht. Een vaststaand feit is, dat de vogels in rust kunnen volstaan met een wat lager eiwitgehalte in het rantsoen, omdat ze volgroei zijn.

Eiwitrijke zaden zoals: witte zonnepit, hennep, negerzaad, blauwmaanzaad, kool- en raapzaad, klaverzaad, lijnzaad en lucernezaad kunnen in het mengsel wel in een lager percentage worden opgenomen, doch moeten als ze voor de vogelsoort als geëigend voedsel gelden wel in het rantsoen aanwezig zijn. Zeker mag dit gebeuren bij vogels, welke in een constant warmere ruimte zijn gehuisvest. Te ener-

gierijke zaden zouden zelfs tot overmatige vetaanzet kunnen leiden.

De vraag is echter of we het zaadmengsel voor de buitenvogels, die aan de koude zijn blootgesteld, mogen wijzigen. Deze vogels hebben beslist meer energie (brandstof) en ook eiwitten nodig in hun omstandigheden. Bovengenoemde zaadsoorten zijn niet alleen eiwitrijk, doch brengen door hun oliegehalte ook een hogere energiewaarde in. (Zie J. v. Himbergen blz. 48 en 49 Vogels die vragen worden overgeslagen.)

Het is niet gewenst om via een krachtvoer, dat in hoofdzaak zou bestaan uit wat beschuit en/of broodmeel, soyaolie of vet en druivensuiker en verder geen dierlijke eiwitten, de vogels aan extra energie te helpen.

Het eiwitgehalte voor de buitenvogels is hierin te laag en daardoor beslist duurder dan een kilo gewoon gemengd vogelzaad van goede samenstelling. Verstandig is om gedurende de rusttijd aan alle vogels eivoer of opfokvoer te blijven verstrekken. Dit bevat wel het dierlijke eiwit en kan een goede bron zijn van vitaminen en sporenelementen. Dit zachtvoeder wordt door de vogels graag opgenomen en van opnieuw gewennen aan een ander rantsoen in de kweektijd is geen sprake. Het tijdens de rusttijd blijven verstrekken van een weinig eivoer of opfokvoer in plaats van krachtvoer zoals boven omschreven, houdt alle vogels in topconditie.

Werkelijk, het gaat niet om veel eivoer of opfokvoer in deze periode, maar wel om zóveel, dat alle vogels de kans krijgen om er wat van op te nemen.

Bijv. 2 à 3 keer per week 1/3 van het dagrantsoen van de betreffende vogelsoort (dus ook parkieten). Door jarenlange ervaring is deze theorie bewezen, door de vogelliefhebbers afzonderlijk en in onze proefruimte. Men kan gewoon aan de vogels zien wat ze wel en niet gehad hebben.

Nog even uw aandacht voor de mineraal en scherpe kiezel voorziening tijdens de wintermaanden.

Het is verstandig om de gehele rustperiode de zaad-etende vogels de vrije keuze te laten in het opnemen van vogelmineralen, grit en scherpe maagkiezel. Al nemen ze hier in rust belangrijk minder van, toch moeten ze de kans krijgen eventuele tekorten aan te vullen.

Vooraf ook scherpe maagkiezel, die moet dienen om de gepelde en de in de krop geweekte zaadjes in de spiermaag te malen. Door de uitzettende en samentrekkende beweging, die de spiermaag maakt kneuzen deze aanwezige scherpe kiezeltes de zaadjes en vergroten daardoor het oppervlak hiervan. Een betere inwerking van de verteringssappen is hierdoor mogelijk geworden en een optimale vertering is mogelijk. Dit is belangrijk want darmstoornissen kunnen hierdoor worden voorkomen.

Goed samengestelde mineralen met maagkiezel en zeewier voorzien volkomen in deze behoefte.

U moet eens zien wat een gevecht er ontstaat als hen voordien een dergelijk produkt werd onthouden. De behoefte is er duidelijk en voor de kosten hoeven we het niet te laten.

Bij mijn bezoeken aan vogelverblijven valt het zo dikwijls op, dat net deze produkten bij de vogels ontbreken. Werkelijk, ze brengen alleen voordeel en niemand behoeft er de broekriem voor aan te halen.

CATHARINAPARKIET

Tekst: C. E. van Berkel
Foto: Horst Müller

Bolborhynchus lineola

Het kan er in onze liefhebberij soms merkwaardig aan toe gaan. Toen ik de hierbij opgenomen kleurenfoto voor het eerst bekeek, herinnerde ik mij dat de catharinaparkiet in de tweede helft van de jaren vijftig, aanmerkelijk méér in de belangstelling stond dan nu. Overigens ook toen volgde er een periode van stilzwijgen met een korte opleving in 1963/1965. Daarna en tot op heden zie je ze helemaal nergens meer. Ik kan me voorstellen dat zij die toch al weer zo'n jaar of 5-6 de liefhebberij beoefenen, van deze vogel nauwlijks of helemaal niet het bestaan weten.

Ik vind het dáárom zo vreemd omdat deze soort vele eigenschappen heeft die ze tot uitermate prettige en dankbare voliërevogels bestempelen. Ze zijn niet hinderlijk door geschreeuw en leven met andere voliërevogels, zoals tropen en kanaries, vreedzaam samen. In principe houden we ze niet bij andere parkieten want dat kan wél tot ernstige schermutselingen leiden.

Bijverwarming is gedurende onze winters niet nodig, mits ze maar de beschikking hebben over een goed beschutte plaats c.q. nachtverblijf. Ze zijn zelfs met goed succes in broedkooien te houden en vandaar dat ik eigenlijk niet goed begrijp dat liefhebbers van grote parkieten, welke met ruimtegebrek kampen of zelfs zijn aangewezen op kelder- of zolderruimte, en die zijn er, de mogelijkheden met de catharinaparkiet niet hebben benut. Kennelijk heeft er in onze liefhebberij de laatste 8-10 jaar toch wel een verschuiving plaats gevonden. Wat de grote parkieten betreft zijn het de van Australië komende soorten die enorm in de belangstelling staan. Alle andere soorten worden minimaal of helemaal niet gehouden, terwijl ze in het algemeen er toch zeker niet voor behoeven onder te doen. Maar ja, laten we het maar aan de smaak wijten en daarover valt toch niet te twisten.

Misschien kan dit artikel ertoe leiden dat er weer wat meer belangstelling voor ze komt. Tot de im-

porteurs zou ik willen zeggen, laat ze maar komen, zolang het nog kan.

De catharinaparkiet heeft een groot verspreidingsgebied. Ze komen voor in Midden en Zuid Amerika, Panama, Columbia en Peru. Ze leven op meer dan 2000 m hoogte boven de zeespiegel en bewonen de dichte bergwouden waar ze zich hoofdzakelijk hoog in het geboomte ophouden.

Het zijn specifieke boomvogels, echte klimmers. Dit is vooral merkbaar aan de manier waarop ze zich langs de takken voortbewegen. Ze **lopen** vlot tegen een schuine tak omhoog maar met evengroot gemak lopen ze zo'n tak ook naar omlaag af, gelijk bijvoorbeeld een katachtige dit pleegt te doen. Ze zijn bijzonder rustig van aard. Indien ze menen dat er gevaar dreigt houden ze zich stil, zitten dan ineengekrompen met ingetrokken kop en de staart in waaiervorm naar boven uitgespreid. Op het laatste moment kunnen ze dan pijlsnel weg-schieten.

Hun voedsel bestaat uit allerlei zaden, bladknoppen en vruchten.

Het verschil tussen man en pop is uiterlijk moeilijk waarneembaar. De hoofdkleur is grasgroen, kop, keelstreek en onderbuik geelgroen.

Vooraf op de vleugels is een drukke zwarte tekening zichtbaar hetgeen veroorzaakt wordt door de zwarte uiteinden van de vleugeldekveren. Deze zwartkleurige uiteinden hebben ook de boven- en onderstaartdekveren en de stuitveren, zij het dan in wat mindere mate. De poppen zijn over het algemeen wat matter van kleur en hebben ook minder tekening. Maar nogmaals, het is moeilijk vast te stellen. Zo op het eerste vluchtige gezicht doen deze vogels aan grasparkieten denken. Ze zijn echter kleiner dan onze huidige TT exemplaren, 16-17 cm, en ook de staart is korter. Bij nadere beschouwing ziet men al gauw duidelijke verschillen. Het is nochtans vreemd dat er zo weinig bekend is over het leven van deze vogels in hun natuurlijke omgeving. Over hun nesten, het broeden etc. is in de literatuur niets te vinden. De gegevens die er over zijn komen notabene van hen die deze soort hebben gehouden en er mee hebben gekweekt. Ik wil hiermede maar weer eens zeggen dat juist wat dát betreft onze liefhebberij van bijzondere betekenis kan zijn.

Zoals u uit het voorgaande wel zal hebben begrepen kan ik u over een recente kweek niets meedelen. Derhalve ga ik met uw goedvinden terug naar 1963-1964 toen onze bekende keurmeester Ed Wesels uit Rotterdam met de catharinaparkieten uitstekende resultaten behaalde. Hij vertelt daarover het volgende:

In 1963 zijn er vrij veel catharinaparkieten ingevoerd. Bij een handelaar welke er nog 3 had zitten, heb ik toen na veel wikken en wegen er 2 uitgekozen welke 'n enigszins verschillende kleur hadden, om zoveel mogelijk de kans te hebben op een paar. Thuis heb ik ze in een kooi van ongeveer 1 meter ondergebracht en ze de eerste maanden rustig de gelegenheid gegeven zich aan te passen aan de omgeving.

In het najaar 1963 heb ik ze overgebracht naar een andere kooi, van ongeveer 80 cm breed, 40 cm diep en 50 cm hoog, met aan de buitenkant een

broedblok van 20x20x30 cm. Aanvankelijk gebeurde er niets, voor het blok hadden ze geen belangstelling, trouwens zekerheid of het een paar was had ik niet. Na enige weken zag ik echter dat een van de vogels toch wel eens in het blok ging kijken, tot ik er plotseling een miste en tot mijn grote vreugde zat ze in het blok op 2 eieren. Nu was het verder afwachten. De broedtijd van deze soort is ongeveer 20 dagen, maar helaas, na 4 weken was er nog niets. De pop broedde trouwens niet meer, zodat ik besloot de eieren weg te halen en deze bleken onbezet te zijn. Spoedig zat ze weer op 2 eieren, maar ook deze kwamen niet uit, hoewel ze bezet waren. Ik wist dus toen zeker dat ik een paar had. Na enige weken rust weer 2 eieren en ja hoor na ongeveer 3 weken hoorde ik een zacht piepen uit het blok komen. Bij controle bleken er 2 jongen te zijn, nog geheel kaal, alleen hier en daar wat grijs dons. Nu was het de vraag zouden zij ze groot brengen. Ik voerde geweekt en gekiemd zaad, vooral zonnepitten en om de dag hierbij nog wat ei(opfok)voer. Verder trosgierst en veel appel. De eerste dagen zat er weinig groei in. Nu weet ik dat dit gewoon is, maar ze werden wel gevoerd. Na ruim 2 weken heb ik de grootste van de 2 geringd, de tweede was stukken achtergebleven en enkele dagen later dan ook dood. Het andere jong groeide zeer goed en kwam enkele weken later volkomen in de veren en precies gelijk aan de oudervogels uit het blok. Het blok heb ik toen weggehaald en ze zo met drieën bij elkaar laten zitten. De oude pop had echter de smaak te pakken en begon eieren in een hoekje op de grond te leggen. In september 1964 heb ik toen maar weer het blok aan de kool gehangen, het ene jong bij de ouders weggehaald en afgewacht wat er zou gebeuren. Vrij spoedig hadden ze toen 4 eieren waarvan er 3 uitkwamen en hiervan hebben ze er 2 grootgebracht. Aangezien de pop direct al na het eerste ei gaat broeden, is het verschil in uitkomen zeer groot. Vooral bij grotere nesten, die ik later kreeg, zit er tussen het eerste en het vijfde jong wel anderhalve week. Helaas heb ik wel moeten constateren dat ze de jongen welke het eerst uitkomen laten doodgaan en de laatste wel grootbrengen. De reden hiervan is mij niet bekend. In februari 1965 legde de pop 5 eieren welke alle uitkwamen maar waarvan ze er ook maar 2 grootbrachten. In juni 1965 weer 5 eieren waarvan er 4 uitkwamen maar toen werden er 3 van grootgebracht. Zij nog vermeld dat ze geen nestmateriaal gebruiken.

Wat de oorzaak is geweest dat deze vogels het bij mij zo goed deden weet ik niet. Vanzelfsprekend heb ik wel geluk gehad al direct een paar te kunnen kopen. Anderzijds zaten ze niet in een grote volièrre maar in een kooi van beperkte afmetingen. Wel geloof ik dat deze vogels een voorkeur hebben voor een plaats waar het niet al te licht is, maar enigszins schemerachtig en die hadden ze bij mij. Al met al zijn het prettige vogels. Veel lawaai maken ze niet. Zitten er verschillende bij elkaar dan kunnen ze nog weleens een soort „eendengesnater" voortbrengen, want veel méér is het niet.

INTERNATIONALE HOBBY BOEKHANDEL

GORSSEL - POSTBUS 20 - TELEFOON 05759-19 50

Biedt ter gelegenheid van het 25-jarig JUBILEUM van Uitgeverij L.S.M. de volgende bekende ornithologische werken aan tegen **STERK GEREDUCEERDE PRIJS**:

1. KWARTELS EN FAZANTEN met 40 kleurplaten, form. 20 x 26 cm, van f 51,- voor f 43,50 + f 4,50 porto. Contant of in 3 mnd. term. van f 16,-.
2. AUSTRALISCHE PAPEGAAIEN EN PARKIETEN met 40 kleurplaten, form. 17 x 23 cm, van f 45,50 voor f 41,50 + f 3,50 porto. Contant of in 3 mnd. term. van f 15,-.
3. HET GROTE KANARIEBOEK met 80 kleurplaten, form. 20 x 28 cm, van f 51,- voor f 43,50 + f 4,50 porto. Contant of in 3 mnd. term. van f 16,-.
4. HET VOGELPARADIJS IN KLEUREN in 10 DELEN met 800 kleurplaten, form. 17 x 25 cm, van f 325,- voor f 245,- + f 10,- porto. Contant of in 6 mnd. term. van f 42,50.
5. ENCYCLOPEDIË VOOR DE VOGELLIEFHEBBERS in 4 BANDEN, form. 22 x 30 cm, van f 425,- voor f 345,- + f 15,- porto. Contant of in 6 mnd. term. van f 60,-.
6. HET GROTE KLEURPARKIETENBOEK van A. Rutgers, met 64 kleurplaten, 30 verervingstabellen en ca. 200 bladz. tekst, form. 20 x 28 cm, tegen INTEKENPRIJS van f 43,50 + f 4,50 porto. Contant of in 3 mnd. term. van f 16,-.

de NIEUWE UITGAVE, die eind 1975 of begin 1976 verschijnt:

Grote voordelen biedt het gratis lidmaatschap van de HOBBY BOEKEN CLUB, die 2 x per jaar gratis een CATALOGUS aan de leden zendt, met wisselende prijsredukties op tal van binnenlandse en buitenlandse hobby-boeken. Meldt u aan!

Bovenstaande jubileumaanbieding geldt tot uiterlijk 31 december 1975 en is uitsluitend gericht op de aangesloten vogelliefhebbers.

Vervolg pag. 483

men tracht door middel van het keursysteem meer belangstelling voor deze toeren op te wekken, aangezien ook dit zou bijdragen tot de schoonheid van het lied.

Het keursysteem dringt de fokrichting naar het hoogst denkbaar muzikale. Het keursysteem laat niet toe, dat een toer tweemaal wordt gewaardeerd. Een vogel die b.v. een klokkende waterslag van 7 punten brengt en in een volgende zangbeurt of in dezelfde zangbeurt een zelfde toer van 5 punten, krijgt geen 12 punten voor kokkende waterslag, doch slechts 7 punten, tenzij de toer van 5 punten een variatie op de toer van 7 punten uitbeeldt, kan een punt aan de zeven worden toegevoegd.

Dr. Wolf uit Maikammer is de grondlegger van alle tegenwoordige keursystemen. Deze wetenschapsman heeft alle hiervoor omschreven elementen bedacht en uitgewerkt, om het beoordelen van zangvogels te doen leiden tot een volmaakt gezang. Het is opmerkelijk dat de wijzigingen, die in de loop der tijden in het oorspronkelijke keursysteem zijn aangebracht, nimmer hebben kunnen leiden tot een grotere volmaaktheid van het systeem van Dr. Wolf. In België heeft men lange tijd een keursysteem gehanteerd, dat in onderdelen veel afwijkingen vertoonde van dit systeem, doch ook daar heeft men ingezien, dat het keuren op het grondbeginsel van Dr. Wolf de beste elementen bevat van het ideale te bereiken. Gelukkig zijn in het Wereldbondstelsel voor een groot deel de principes van Dr. Wolf verwerkt.

498

*In deze tijd vol spanning
verschaffen onze vogels veel ontspanning
De bond is bij deze hobby een steunpilaar
want het maandblad is pice bello voor elkaar
bedankt voor de zorg en inspanning*

B.H., Schoorl

*Een papegaaï raakte zeer van streek
toen hij bij keuring open klasse bleek
toen hij de glans opving
van keurmeesters gouden ring
vroeg hij: bent u dan wel eigen kweek?*

S.B., Westwoud

schrikdraadinstallatie

A. Fernee, Oudorp

Het probleem is duidelijk. Zolang er vogelliefhebbers zijn met een buitenvolière, zolang zullen deze liefhebbers overlast ondervinden van katten. Dat dit soms kan onttaarden in een ware plaag is helaas maar al te bekend. Op dat moment acht de vogelliefhebber de tijd rijp om tot actie over te gaan en daarbij worden veelal rigoreuze maatregelen genomen (windbuks, etc.) terwijl rustig wordt voorbijgegaan aan het feit dat datgene wat hij nu doet, hij de kat (of zijn baas, die ook een dierenliefhebber is) nu juist zo kwalijk neemt.

Nu is het bovenstaande niet zo heel erg verwonderlijk want uiteindelijk doet de kat de eerste zet. Gebeurt dit overdag dan is het meestal wel mogelijk de poes tijdig te verjagen zodat de schade beperkt blijft. Wezenlijk anders wordt het indien we 's nachts bezoek krijgen. De liefhebber merkt dit veelal pas op zodra hij gewaarschuwd wordt door het panische gevlieg van zijn vogels. In de broedtijd betekent dit meestal een ramp want in vele gevallen is de pop van het nest af en kan in het duister niet meer terugkeren en ook vele jonge, pas uitgevlogen vogels blijken van dit bezoek een gebroken poot of nek te hebben overgehouden. Er zijn mij zelfs een aantal gevallen ter ore gekomen waarin een vogel half door het gaas heen getrokken was.

Het is begrijpelijk dat de vogelliefhebber op dat moment alle katten een enkele reis naar de kattenhemel toewenst. Is bekend om welke kat het gaat dan blijkt al snel dat een gesprek met de eigenaar veelal niet het gewenste resultaat oplevert. Meestal heeft de kattenliefhebber wel begrip voor de problemen en wordt beloofd de kat tijdens het duister binnen te houden, maar dat is dan veelal de enige concessie die wordt gedaan en de praktijk heeft wel aangetoond dat na enige weken iedereen zijn goede belofte weer is vergeten.

Een ander gezegde (van de kattenliefhebber) wat vaak gehoord wordt is over de bekende emmer water en denkt de vogelliefhebber dan opgeruimd dat hij daar de poes dan in mag stoppen, dan blijkt al snel dat er alleen maar mee gegooid mag worden en dan alleen nog met het water en zeker niet met de emmer.

Begrijpelijk dat na deze inleiding de vraag naar boven komt of het mogelijk is om onze *Felis Domestica* de baas te worden zonder dat de vogels en uiteraard ook de kat er schade van ondervindt. Allereerst dient er dan uitgemaakt te worden wan-

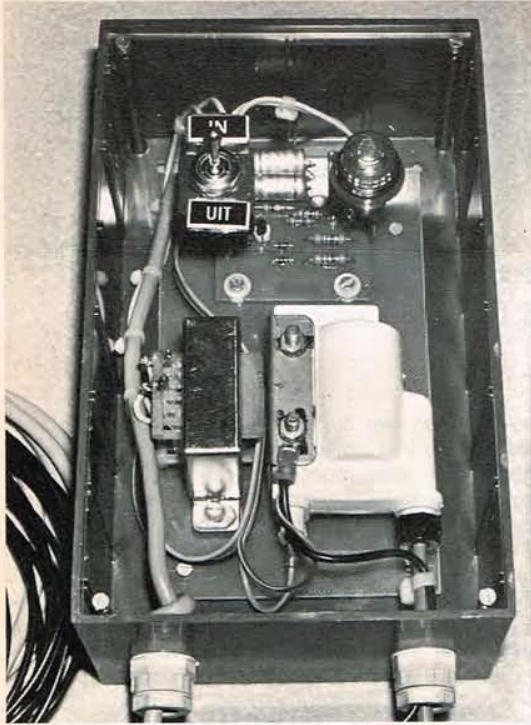
neer de kat een duidelijk gevaar gaat vormen voor de vogels. Het blijkt nu dat de grootste moeilijkheden zich gaan voordoen als de kat zich boven op de volièr bevindt en daar, van de ene hoek naar de andere rennend, achter de vogels aanjaagt.

Als de kat tegen het gaas aanspringt en daar blijft hangen en klauteren is het gevaar voor de vogels ook zeker niet te onderschatten doch dit is even simpel als doelmatig op te lossen. Er dienen dan onder de volièr lage, doornachtige struiken te worden geplant. Deze struiken moeten in elkaar overlopen, een breedte van 50 tot 80 cm bezitten en uiteraard over de gehele lengte van de volièr te worden geplant.

Om nu de katten van de bovenkant van de volièr te weren kunnen er twee goede systemen worden toegepast. De technisch meest simpele manier is om de bovenkant van de volièr te bespannen met een extra laag grofmazig gaas. De maaswijdte van dit gaas moet 2 tot 3 inch zijn terwijl de afstand tussen de twee lagen gaas tenminste 10 cm dient te zijn. De kat zal zich hierop zeer slecht kunnen verplaatsen en de praktijk heeft wel geleerd dat het kattenbezoek tot nagenoeg nul afneemt. Voor de liefhebber die een paar kleine volières heeft zal dit een goede en bevredigende oplossing zijn. Als extra veiligheid is het verstandig om het gaas over de gehele omtrek van de volièr een 20-tal cm over te laten steken.

Voor de liefhebbers met de grote volièrekplexen echter zal deze methode van een dubbele laag gaas toch wel problemen geven. Nu is gebleken dat indien een schrikdraadinstallatie wordt toegepast rondom de volières er geen kat meer in de buurt zal komen. Er wordt hier een type schrikdraadinstallatie bedoeld zoals ook wordt toegepast door de veehouders. Dit betekent dus dat er een geïsoleerd opgestelde draad rond de bovenkant van de volières zal moeten lopen. Op deze (blanke) draad zal dan een elektrische spanning komen te staan.

Alvorens de bouw van een dergelijke installatie te bespreken is het absoluut noodzakelijk een ernstige waarschuwing te richten aan de aspirant-bouwers om zich uitsluitend aan het straks te geven schema te houden en er onder geen beding van af te wijken. Het is levensgevaarlijk om iets zelf te gaan proberen als u geen voldoende kennis van zaken heeft! In verband hiermede is het per sé noodzakelijk om terug te grijpen op een eerder in „Onze Vogels” gepubliceerd schema met twee transformatoren

tegen elkaar ingezet. De 220 Volt werd teruggebracht naar 6 Volt en daarna weer opgetransformeerd met de tweede trafo naar 220 Volt. De stroom is dan „afgezwakt” en zou dan kennelijk niet onveilig zijn! **LARIEKOEK** en **LEVENSGEVAARLIJK**. Enige tijd later is er trouwens een rectificatie op dit schema gegeven.

Allereerst is het noodzakelijk om enige kritische spanningen en stromen te vermelden om U een indruk te geven wanneer de poes (of Uzelf) nu doodslaagt, schrikt of grijnzend tegen het draad aan staat te schuren. Het zal U waarschijnlijk verbazen dat de stroom en niet de spanning de gevaarlijkste factor is gebleken. Als het een wisselstroom betreft van ons elektriciteitsnet (50 Hertz netfrequentie), dan kan deze ook het kloppen van het hart in de war sturen (kamerfibrillatie). Zie nu nog eens terug naar de twee tegengesteld geschakelde trafo's met de „afgezwakte” stroom van 50 Hertz... Staat er dus 220 Volt op de schrikdraadinstallatie — zoals de auteur zelf diverse malen „ergens” heeft kunnen konstateren — dan is dit levensgevaarlijk!!! De Nederlands wetgever spreekt hier dan ook van een misdaad, terwijl onwetendheid niet als excuus wordt geaccepteerd. Bedenk wel: vogels en katten kunnen doodslaan, maar ook kinderen die b.v. een bal van de volière af willen halen en Uzelf natuurlijk ook. Maarja, U vraagt er tenslotte om op deze manier. Ter Uwer informatie eerst een lijstje met stromen en de resultaten indien ze door een menselijk lichaam worden gestuurd:

- 0,7 mA = wettelijk toegestaan en niet gevaarlijk
- 1 mA = licht voelbaar en niet gevaarlijk
- 1,6 mA = duidelijk merkbaar en niet gevaarlijk
- 4 mA = verstijving van de spieren!
- 100 mA = heeft vrijwel zeker de dood tengevolge.

Hoeveel stroom is nu 100 mA? Wel U kunt het vergelijken met een gloeilampje van 220 Volt en 25 Watt. Dit verbruikt al meer dan 100 mA.

Het blijkt dat de warmte-ontwikkeling in het lichaam, veroorzaakt door de stroom, één der belangrijkste doodsoorzaken is. Welke spanning kan nu deze stroom veroorzaken? Dit is voor mensen en dieren niet gelijk. Deze uiterste grenzen zijn:

42 Volt wissel- of 110 Volt gelijkspanning voor personen.

24 Volt wissel- of 55 Volt gelijkspanning voor dieren. Hogere spanningen, dus ook de 220 Volt, geven hogere stromen. De spieren zullen samentrekken en hebben we de stroomtoevoer in de hand (letterlijk), dan is het NIET meer mogelijk om hiervan los te komen en we zullen snel en zeker geëlectrocuteerd worden. Dit alles is geen fabeltje. Schrijver dezes heeft dit zelf ondervonden met 220 Volt. Gelukkig wist een kollega snel de spanning af te schakelen en bleef de schade beperkt tot een verbrande hand en 5(!) maanden ziekte.

Waarschijnlijk zult U zich nu afvragen waarom een schrikdraadinstallatie niet gevaarlijk is, terwijl de poes (en U) toch een tik krijgt die zo fel is dat een tweede poging wel achterwege gelaten wordt. Nu is in Nederland alles aan voorschriften gebonden zo ook in dit geval en niet ten onrechte. Er is een besluit betreffende spanninggevers voor schrikdraden van 28 augustus 1958, zie staatsblad 449 van 1958. De voor ons belangrijkste bepalingen zijn:

1. De opwaarderen (hoogte) van de spanning mogen ten hoogste 5000 Volt bedragen.
2. De duur van de spanningsimpuls mag ten hoogste 0,1 seconde bedragen.
3. De tijdsduur tussen opeenvolgende impulsies moet tenminste 0,75 seconde bedragen.
4. De impulslading mag ten hoogste 2,5 millicoulomb bedragen.
5. De stroom mag gedurende 0,3 milliseconde ten hoogste 300 mA zijn.

Verbaast U niet. Er wordt niet over 220 Volt maar over nota bene 5000 Volt! Maar dan wel onder zeer bepaalde condities.

Het „voordeel” van de 5000 Volt is dat de huid (welke de grootste elektrische weerstand heeft) onmiddellijk doorslaat en dit wordt door mens en dier ervaren als een zeer onprettige, venijnige prik. Deze prik is trouwens maar zeer kort (0,1 seconde) en daarna is de installatie weer een hele tijd (0,75 seconde) spanningsloos.

Kan nu iedereen probleemloos zo'n apparaat maken? Wel, diegene die voldoende kennis van de elektronika bezitten zullen er geen moeite mee hebben. Is deze kennis onvoldoende of niet aanwezig, dan is het wenselijk de hulp van een elektronikavakman in te roepen. Voor de handige Doe-Het-Zelver is het mogelijk om via de schrijver een complete, geteste print plaat tegen kostprijs te betrekken. Dit is als hulp bedoelt, er wordt geen compleet apparaat afgeleverd.

Voor de meeste vogelliefhebbers, die waarschijnlijk meer van vogels weten dan van elektriciteit, zal een technische beschrijving weinig interessant zijn, doch deze is noodzakelijk voor de andere groep van

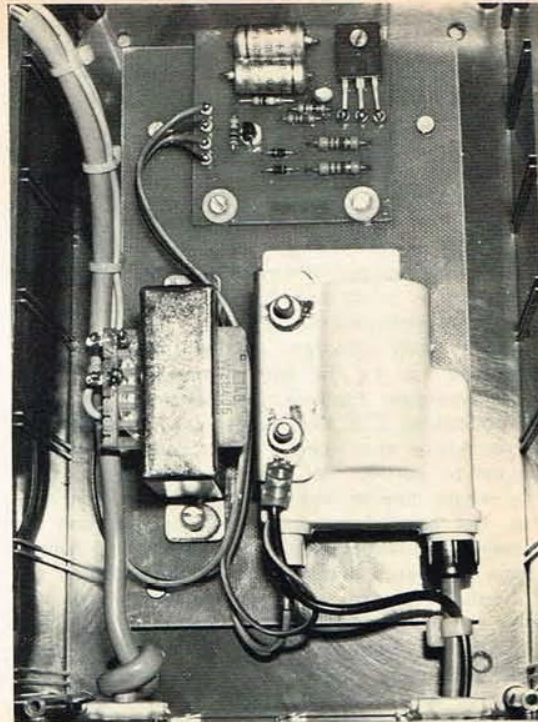
leden die wel zelf deze schakeling kunnen bouwen. Zij dienen voldoende informatie te krijgen over de schakeling en componenten om dit apparaat met succes te kunnen vervaardigen. De beschrijving zal beknopt gehouden worden daar ervan uit gegaan wordt dat er voldoende kennis aan basiselektronica aanwezig is. De leken kunnen het nu volgende gedeelte overslaan tot aan uitvoering.

SCHEMA SCHRIKDRAADAPPARAAT

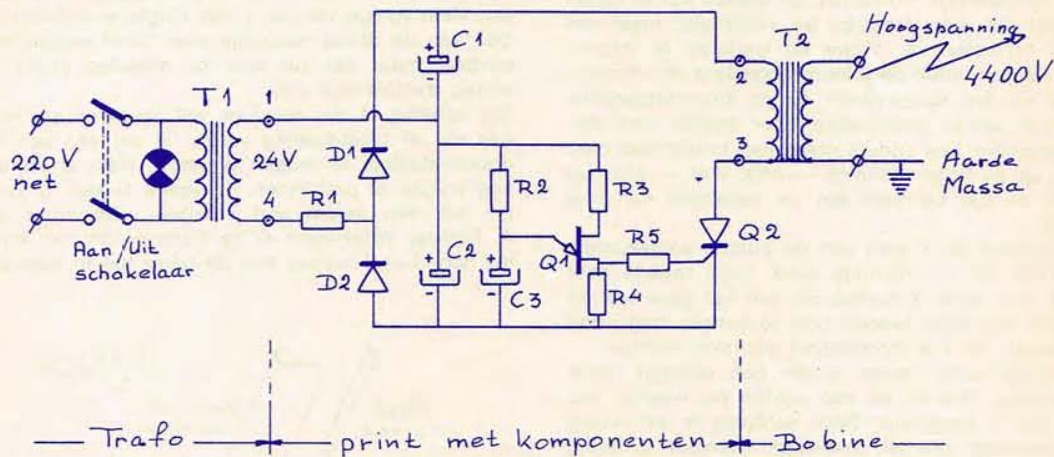
De schakeling wordt uit het net (220 Volt) gevoed via een transformator 220 V/24 V. D1+D2 vormt met C1+C2 een spanningsverdubbelaar. De lading die wordt opgeslagen in C1+C2 (ca. 1,6 millicoulomb) wordt, indien de thyristor wordt ontstoken, door de bromfietsbobine (merk Mobylette) omgezet in een hoge spanning met een geringe stroomsterkte. De thyristor dooft zodra de C's leeg zijn en via R1 worden C1+C2 weer opgeladen. De andere componenten vormen de triggerunit, die de thyristor doen ontsteken en bepalen de tijd tussen de opeenvolgende pulsen. Alle componenten zijn ruim bemeten. Zou toch de thyristor sneuvelen en kortsluiting maken, dan zal de secundaire spanning van de bobine de 10 Volt niet overschrijden. De hoogst gemeten spanning bij open klemmen bedraagt 4400 Volt (over 10 Megohm) bij een pulsbreedte van 100 microseconde. Met een belasting van 10 kiloohm is de spanning al gedaalt tot 600 Volt met een pulsbreedte van 300 microseconde. Deze gemeten waarden liggen dus nog duidelijk beneden de voorschriften zoals genoemd in het besluit „spanninggevers voor schrikdraden“.

UITVOERING

Alle onderdelen, uitgezonderd de transformator en de bromfietsbobine zijn op een printje gemonteerd. Een printje is een geïsoleerde plaat waarop elek-

trisch geleidende sporen middels een fotografisch procedé zijn aangebracht. De schakeling is nu in drie delen uiteen te nemen, t.w. de transformator, het printje en de bromfietsbobine. Alle drie de onderdelen kunnen nu tezamen in een kastje worden gebouwd, maar er is niets op tegen om de transformator in huis te plaatsen, dan met 24 Volt (vei-

Stuklijst

Aan/Uit schakelaar
Neon signaallampje 220 V
T1 = Trafo 220 V/24 V, 100 mA
T2 = Bromfietsbobine (Mobylette)
D1 = D2 = 1N4004
Q1 = UJT = 2N4871
Q2 = Thyristor = 2N4442

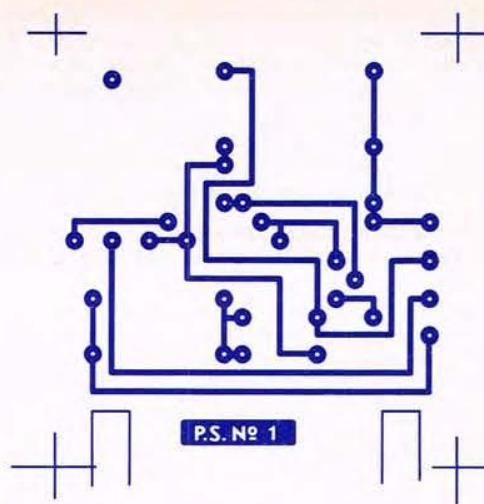
C1 = C2 = 50 microfarad 35 Volt
C3 = 4,7 microdraad 35 Volt
R1 = 1 kohm 1 Watt
R2 = 100 kohm 0,25 Watt
R3 = 1 kohm 0,25 Watt
R4 = 100 ohm 0,25 Watt
R5 = 27 ohm 0,25 Watt

lig!) naar de voliére te gaan en daar de bobine en print aan te sluiten. Bobine en print mogen niet te ver uit elkaar liggen, hoogstens 2 meter. Het kastje waarin de diverse onderdelen geplaatst worden moet wel binnen staan i.v.m. regen en kondens. Doe dit dus in de schuur, loopgang of nachthok, maar zorg er wel voor dat de vogels niet in de kabel kunnen bijten (Voornamelijk parkietachtigen).

Het eerste deel van de schrikdraadinstallatie is nu besproken — het „kastje” — en het tweede, ook zeer belangrijke gedeelte komt nu aan de orde. We zullen ons nu bezig gaan houden met de installatie van de schrikdraden op de voliére. Er kan uit twee soorten draad gekozen worden: gegalvaniseerd ijzerdraad van ca. 1,5 mm diameter of uit nylon koord waardoor speciale uitgegloeide koperdraadjes gevlochten zijn. Het gegalvaniseerde ijzerdraad is goedkoper doch dient na een aantal jaren vervangen te worden. Het speciale nylon koord gaat veel langer mee en kan veel beter gespannen worden. Het schrikdraad moet bevestigd worden op speciale schrikdraadisolators. Laat U uit zuinigheids- of andere overwegingen nooit verleiden om T.V.-kabelisolators te gaan gebruiken. Deze zijn voor een schrikdraadinstallatie ten ene male ongeschikt. De originele isolators zijn namelijk speciaal voor hoge spanningen gekonstrueerd en de kruipweg voor de stroom is zo groot mogelijk gehouden. Er is van deze isolators een groot assortiment in de handel, zodat U altijd wel kunt slagen. De afstand tussen twee isolators mag de twee meter niet overschrijden en de hoogte van het schrikdraad t.o.v. het dak of gaas is ca. 10 cm. De schrikdraden dienen boven op de voliére te worden aangebracht en wel langs de gehele omtrek. Als extra veiligheid kunnen nog wat draden kris-kras over de voliére gespannen worden. Let op: Indien niet noodzakelijk, houdt dan de draden buiten handbereik! Dit niet vanwege de veiligheid, maar om geen protesten van vrouw en kinderen te krijgen. Zijn nu de draden geïsoleerd opgesteld dan moeten deze worden aangesloten op de bromfietsbobine. Dit kan alleen geschieden door middel van een bougiekabel. Een andere draad kan beslist niet daar deze op de hoge spanning — 4400 Volt — door zal slaan en dat betekent dat de installatie dan niet werkt!

We hebben nu 1 pool van de bobine aangesloten, maar er zijn er natuurlijk twee. Deze tweede pool dient aan aarde te komen EN aan het gaas van de voliére. Om deze tweede pool te aarden mag nooit de aarde uit het stopcontact gebruikt worden.

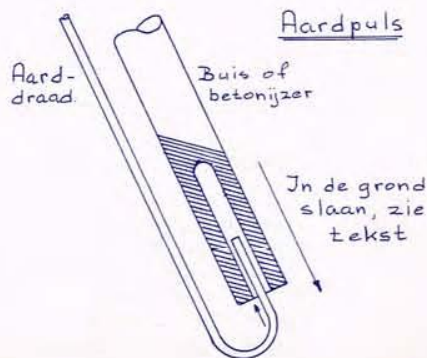
De enige juiste manier is: sla een aardpuls naast de voliére. Doe dit bij een houten lat, waarop ook het gas is bevestigd. Deze aardpuls is eenvoudig te realiseren (zie de tekening). Hiervoor is nodig een buis of een staaf betonijzer van 2 tot 2,5 meter lang. Wordt er betonijzer gebruikt dan moet in de kop een gaatje worden geboord. Een stuk gegalvaniseerd draad wordt nu aan het einde omgebogen zodat er een haakje ontstaat. Dit omgebogen stukje draad wordt nu gehaakt in het geboorde gaatje of in de buis. Houdt de draad strak langs de pijp of staaf en plaats de buis met de kant waar het haakje zit op de grond. Met een hamer wordt nu de buis MET de draad in de grond geslagen.

Voor ons doel is nu een veilige en uitstekende aarde verkregen. Breng de gegalvaniseerde draad nu bij de houten lat waarop het voliéregas is bevestigd en sla de draad over het gaas vast met krammen, zodanig dat het gaas nu ook geaard is. Het einde van deze draad gaat nu ook naar het schrikdraadapparaat en wordt gemonteerd op de kern van de bobine. Deze aarddraad kan uiteraard overal op bevestigd worden zonder zorgen over de isolatie.

Indien er zorgvuldig te werk gegaan wordt zal het installeren weinig problemen met zich meebrengen. De enige moeilijkheid die zich wel voor zal doen is, hoe te weten of de installatie naar behoren functioneert. Dit kan gecontroleerd worden met een elektrische spanningzoeker of door de installatie bijna kort te sluiten. In dit laatste geval moet dan een klein vonkje van ca. 1 mm lengte overspringen. Ook kan de draad natuurlijk door Uzelf vastgepakt worden, maar dat zal voor de meesten onder U weinig aantrekkelijk zijn.

Om volledig te zijn moet er wel op gewezen worden dat er toestemming vereist is om een schrikdraadinstallatie te mogen plaatsen. Hebt U verder nog vragen of problemen, schroomt U niet, U kunt mij met een gerust hart schrijven. Het adres is: A. Fernee, Wilgenlaan 47 te Oudorp/Alkmaar. Rest mij nog U veel succes met de bouw toe te wensen.

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

BONDS- KAMPIOEN- SCHAPPEN 1975/1976

INSCHRIJVINGEN

Voor de in de week van 5 t/m 11 januari 1976, als afsluiting van het tentoonstellingsseizoen 1975/1976 te houden bondskampioenschappen in de RIVIÉRAL van DIERGAARDE BLIJDORP te ROTTERDAM, dienen de inschrijfformulieren **UITERLIJK 15 DECEMBER a.s.** op het bondsbureau N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom, te zijn ontvangen. Het inschrijfformulier kunt u vinden op de binnenkant van de wikkels om dit nummer

Raadpleeg bij het invullen van uw formulier voor wat betreft de klassenummers het vraagprogramma, dat u kunt vinden in de groene bijlage van het JULINUMMER 1975. Wilt u het inschrijfformulier vooral **DUIDELIJK INVULLEN, INKLUSIEF DE RINGNUMMERS ALSMEDE DE SOORT- OF KLEURBENAMING VAN DE VOGELS ???**

INSCHRIJFGELD

Het inschrijfgeld voor de WEDSTRIJDKLASSE f 2,— per vogel; voor de VERKOOPKLASSE 5 0/0 van de verkoopwaarde met een minimum van f 1,— per vogel. Verplichte catalogus f 4,—. Het verschuldigde bedrag dient bij het inschrijfformulier te worden gevoegd. Eventueel kunt u gebruik maken van een giro- of bankbetaalkaart of een giro-overschrijvingskaart, die u dan NIET VIA DE GIRODIENST, maar rechtstreeks en tegelijk met uw inschrijfformulier, aan het bondsbureau moet doen toekomen. Wij zorgen dan uiteraard wel voor verzending naar de girodienst.

Het is ons ten ene male onmogelijk, vanwege het groot aantal inzendingen, inschrijvingen te accepteren waarbij niet gelijktijdig de betaling daarvoor blijkt.

WEDSTRIJDKLASSE

Vogels ingeschreven in deze klasse kunnen NIET ten verkoop worden gesteld. Zij dingen uiteraard wel meede naar de waardevolle kampioens-tweede- en derde prijzen, welke ook dit jaar weer bestaan uit werkelijk schitterende van duurzaam metaal vervaardigde bekens, alsmede naar een groot aantal ereprijzen waaronder ook een medaille van Hare Majesteit de Koningin, een zilveren medaille van de Minister van C.R.M. etc. etc.

VERKOOPKLASSE

Zij die deelnemen aan de wedstrijdklasse worden

in de gelegenheid gesteld vogels te koop aan te bieden. Deze vogels kunnen worden ingeschreven in de verkoopklasse. Het aantal vogels in deze klasse is wel gelimiteerd. **Men mag niet meer dan 10 vogels of 5 koppels inzenden.** Koppels worden bij elkaar in één kooi geplaatst. U dient derhalve op uw inschrijfformulier duidelijk aan te geven wat de koppels zijn en de verkoopprijs ook per koppel te vermelden. De vogels in de verkoopklasse worden afzonderlijk opgesteld. Vogels waarop aanmerkingen zijn, worden kenbaar gemaakt door die aanmerking op de kooi te vermelden. Vogels in de verkoopklasse dingen NIET mee naar de prijzen.

Er is gedurende de ganse periode dat de tentoonstelling geopend is, gelegenheid om vogels te kopen. Na aankoop van de vogel kan deze direct worden meegenomen en behoeft men niet te wachten tot de sluiting van de tentoonstelling.

VERZEKERING

Denkt u er aan de waarde van uw vogels op het inschrijfformulier te vermelden. De vogels zijn verzekerd tegen brand, verstikking door brand en diefstal na inbraak.

INBRENGEN VOGELS

De vogels dienen te worden ingebracht op zaterdag 3 januari 1976, vanaf 12.00 tot 16.00 uur. Inzenders wonende in Zuid- en Noord-Holland alsmede in de zuidwesthoek van Noord-Brabant, worden vriendelijk verzocht zo vroeg mogelijk te komen opdat een goede spreiding wordt bewerkstelligd en lange wachttijden kunnen worden voorkomen.

Vogels inbrengen in doosjes, lopers of transportkooien waarop dan tevens het kooinummers moet zijn vermeld. **ELKE VOGEL APART!** De kooinummers kunt u vinden op de kaartjes die u tijdig met uw deelnemerskaart/entreebewijs krijgt toegezonden. U moet deze kaartjes tonen bij het inbrengen waarna ze, na controle, worden afgestempeld. Bij het afhaken dient u de afgestempelde kaartjes te tonen. Indien u absente heeft, dient u het betreffende kaartje tijdens het inbrengen in te leveren bij het secretariaat. Inbrengen van vogels, anders dan die welke u heeft ingeschreven, is NIET toegestaan. Wijzigingen van ringnummers in de catalogus kunnen niet plaatsvinden. U dient de wijzigingen echter wel op te geven.

usel

De

AFHALEN VOGELS

Tegen afgifte van de hiervoor bedoelde afgestempelde kaartjes kunt u uw vogels afhalen op zondag 11 januari 1976 vanaf **17.00** uur. Teruggave van de niet verkochte vogels op diezelfde dag vanaf **18.00** uur. Betaling van verkochte vogels geschiedt door het bondsbureau na afloop van de TT en uiterlijk op 26 januari 1976. U dient op het inschrijfformulier duidelijk aan te geven hoe u die uitbetaling geregeld wilt zien. Hiervoor zijn twee mogelijkheden: **A:** Per giro en alleen indien het gironummer is vermeld; **B:** Per cheque. Bij uitbetaling per cheque zal van het totaalbedrag f 1,25 chequekosten worden ingehouden. Tevens zal van het verkoopbedrag 5% worden ingehouden als navordering op het inschrijfgeld. Aanvankelijk was het de bedoeling om het inschrijfgeld voor de verkoopklasse vast te stellen op 10%. Dit is nu gewijzigd in dier voege dat 5% van de verkoopwaarde gelijktijdig met de inschrijving moet worden overgemaakt en 5% zal worden ingehouden van het verkoopbedrag. Op de **niet verkochte** vogels behoeft men dus maar één maal 5% te betalen, op de verkochte vogels $2 \times 5\%$. Zij die principiële bezwaren hebben tegen het afhalen van de vogels op zondag, worden in de gelegenheid gesteld om dit te doen op maandag 12 januari en wel van **09.00** tot **11.00** uur.

TOT AFGIFTE VAN VOGELS WORDT NIET EERDER OVERGEGAAN DAN NADAT ALLEN DIE HIERMEE NIET ZIJN BELAST ZICH ACHTER DE AFRASTERING HEBBEN BEGEVEN. AFGIFTE PER PROVINCIE, DE VERSTKOMENDEN HET EERST.

ALGEMEEN

Het behoeft geen betoog dat **zieke en niet in conditie zijnde vogels**, voor beide klassen, niet kunnen en mogen worden geaccepteerd.

In deze bondskampioenschappen zijn ook ondergebracht de **CLUBKAMPIOENSCHAPPEN** van alle **SPECIALCLUBS**. Inzenders voor deze laatstgenoemde kampioenschappen dienen de richtlijnen die door het bestuur van hun speciaalclub worden gegeven, nauwkeurig op te volgen. Inschrijving dient op de normale wijze, dus **RECHTSTREEKS AAN HET BONDSBUREAU**, te geschieden. Gaarne wel **DUIDELIJKE** invulling van welke speciaalclub men lid is. Zie inschrijfformulier. De uitreiking van de **KAMPIOENSPRIJZEN** vindt plaats op zondag 11 januari 1976 om 15.00 uur, in diergaarde Blijdorp.

Alle **tweede** en **derde** prijzen kunnen op diezelfde dag, vanaf 14.00 uur, worden afgehaald. Alle **ereprijzen** zijn tijdens de openingsuren doorlopend af te halen. Zij die een ereprijs hebben gewonnen, zullen in de envelop waarin ook de keurlijsten zitten, een kaartje aantreffen dat op zo'n ereprijs recht geeft. De kampioens-tweede- en derde prijzen zijn in de catalogus aangegeven.

Als inzender heeft u op vertoon van het op naam gestelde entreebewijs **GRATIS** en **DOORLOPEND TOEGANG** tot de tentoonstelling EN de diergaarde. U dient zich wel te legitimeren!

Voor **NIET INZENDERS** is de toegangsprijs f 5,— per persoon, kinderen tot 14 jaar f 2,50, bejaarden, op vertoon van de bejaardenpas, **SLECHTS** f 1,—. Groepen van 20 personen of meer betalen f 4,— of f 2,— per persoon.

JEUGDKAMPIOEN

Ook dit jaar zal de jeugd weer in een aparte jeugd-klasse kunnen meedingen naar de titel **JEUGDKAMPIOEN N.B.v.V.** Elk lid, beneden de 18 jaar, kan naar de speciaal daarvoor aangekochte prijzen meedingen. Voor inschrijving etc. gelden dezelfde bepalingen als hiervoor zijn gesteld met uitzondering van het inschrijfgeld, dat bepaald is op slechts f 1,— per vogel. Het enige wat jullie meer moeten doen is op het inschrijfformulier het woordje **JEUGD** duidelijk vermelden alsmede de geboortedatum. Jongelui kom op en laat zien wat je in je mars hebt.

PROGRAMMA

Vrijdag 2 januari 1976 opbouw.

Zaterdag 3 januari 1976, inbrengen van vogels vanaf 12.00 tot 16.00 uur.

Maandag 5 januari 1976 keuring.

Vrijdag 9 januari 1976 om 10.30 uur officiële opening, geopend tot 22.00 uur.

Zaterdag 10 januari 1976 geopend van 10.00 tot 22.00 uur.

Zondag 11 januari 1976 geopend van 10.00 tot 17.00 uur. Prijsuitreiking kampioenen om 15.00 uur. Uitreiking tweede- en derde prijzen van 14.00 tot 15.00 uur. Afhalen vogels vanaf 17.00 uur. Afhalen niet verkochte vogels vanaf 18.00 uur.

TIJDENS DAT DE TENTOONSTELLING GEOPEND IS, ZAL DE VERKOOPKLASSE DOORLOPEND OPEN ZIJN. Het is echter niet toegestaan om zich met „losse" gekochte vogels tussen de wedstrijd-vogels te begeven.

NOG EVEN DIT...

Zorg er voor dat uw inschrijfformulier tijdig op het bondsbureau is. Vorig jaar waren wij genoodzaakt om verschillende inzenders teleur te stellen omdat zij te laat met de inschrijving waren. Een dergelijk grote tentoonstelling vergt een enorme administratie. Om alles tijdig gereed te hebben dienen we ons exact aan de sluitingsdatum te houden.

TENSLOTTE WENSEN WIJ ALLE INZENDERS VAN HARTE SUCCES EN DE BEZOEKERS EEN ERG PLEZIERIG EN LEERZAAM VERBLIJF IN DE DIERGAARDE, WELKE GEDURENDE BOVENGENOEMDE DAGEN WEER HET INTERNATIONALE TREFFPUNT IS VAN ALLE VOGELLIEFHEBBERS.

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

1-1 Driekleurnon
1-1 Zwartkopnon
1-1 Muskaatvink
1-1 Loodbekje
SAMEN Fl. 27,50

Steeds duizenden tropische vogels
parkieten en papegaaien voorradig.
Dolksteekduiven Fl. 400,- per paar.

Vraag uitgebreide prijslijst.

1-1 Chindwergkwartels
1-1 Zilverdwergkwartels
SAMEN Fl. 20,-

Verzending onder rem-
bours verp. Fl. 1,50
Vracht rek. koper.

's-Maandags de gehele dag gesloten. - 's-Zondags van 09.00 tot 13.00 uur geopend.

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE
dieren - speciaalzaken

„ANIMALI”

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!
Verkoop ook gedurende het weekeinde!

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 04247-1579/1328

In- en verkoop van alle soorten
siervogels. Speciaal Australische
Vinkjes en Parkieten

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

PRODUKTEN SANDERS

ORNIVIT - vitaminecomplex
TARWEKIEMOLIE - bron van vruchtbaarheid
RUBICANA - bevordert het essentiële rood-
kleur pigment
CHANVIT - verbetert zang en koppeling
T. 3 - insecticide zonder weerga

Verkrijgbaar in graanhandels en andere
magazijnen!

SANDERS N.V.

Arnould Van Gelderweg 103, Grave, Tel. 088-60.39.41
Henri Wafelaertsstraat 47-51, 1060 Brussel

“VERAKA”

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor
pelsdieren, pluimvee en vogels - Voor-
fronten in alle maten - Tevens opvouw-
bare kooien voor honden, katten, duiven,
papegaaien etc.
Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

“VERAKA”

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

ARS

DIERENSPECIALZAAK

Wij hebben steeds zeer mooie
vogels, zowel in onze binnen- als
buitenvolières voor u in voorraad.
Ruime keus in exclusieve soorten.
Verse mierenieren en meelwormen
steeds voorradig.

In- en verkoop van vogels

LEPELSTRAAT 32 - GROENLO - TEL. 05440-1704

Waar wacht u nog langer op?
Gun uw kostbare vogels
WITTE MOLEN UNIVERSEEL VOER!

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
het basisvoer voor uw
insecten- en vruchteneters.

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
aangepast aan de laatste
wetenschappelijke gegevens
wat vogelvoeding betreft.

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
geeft uw vogels ongekende
mogelijkheden wat kleur,
glans en gezang betreft.

TER KENNISMAKING
VAN F. 3,75 VOOR F. 3,28 (1 KG.)

WITTE MOLEN B.V.
PROVINCIALEWEG
MEEUWEN (N.B.)